

University of Madras

B. A. EXAMINATION OF 1898.

SILAPPATHIKARAM

A

13. PURANJARIYIRUTTHAKATHAI

4 மணி கால அளவிற்குப் பதிலாக
WITH

Adiyarkkunallarurai

AND

Additional Notes

EDITED BY

V SWAMINATHA IYER,

Land Portal, Government College, Kumbakonam

Madras:

PRINTED AT THE MEMORIAL PRESS

1897.

Price—Rs. 6. per copy Postage extra

முகவுரை.

“சந்தனப் பொதியத் தடவரைச் செந்தமிழ்ப்
பரமா சாரியன் பதங்கள்

கிரமேற் கொள்ளுதல் திகழ்தர பொருட்டே.”

தமிழ்ப்பாஷையிலுள்ள பழைய காப்பியமைந்தனாள் ஒன்றாகிய சிலப்பதிகாரமென்பது சேரமுனியாகிய இளங்கோவழிகளாலியற்றப்பட்டது; களவியற்பொருள்கண்ட கணக்காயனார்மகனார் நக்கீரனார் முதலிய உரையாசிரியர்களால் எடுத்துக்காட்டப்படும் பிரமாண நூல்களு ளொன்று; சொற்குவை பொருட்குவைகளிற் சிறந்துள்ளது; எவ்வெப்பொருளைச் சொல்லினும் அவ்வப்பொருளை நேரிற் கண்டாற்போல மனத்திற்குத் தோற்றும்வண்ணம் ன்குபுலப்படுத்துந் தெள்ளிய இனிய நன்னடையுடையது; அவனும் மனைவியு மாகிய கோவலன் கண்ணகி என்பவருடைய திரத்தை விரித்துக்கூறுவது ; தமிழ்நாட்டரசர் மூவருப இராசதானிகளாகிய புகார்(=காவிரிப்பூம்பட்டினம்)மதுரை வஞ்சி யென்னும் மூன்றன் பெருமைகளையும் விளக்குவது; பண்டைக்காலத்திருந்த பலவகை மாந்தருடைய ஒழுக்கமுதலியவற்றை இக்காலத்தார் எனினில் தெரிந்துகொள்ளுதற்குச்

சிறந்த கருவியாகவுள்ளது; அரசர் நீதியிற் சிறிதுபிழைப்பினும்
 அவரை அறக்கடவுள் கூற்றாய்நின்று கொல்லுமென்பதும்,
 கற்புடைமகளிரை மக்களையன்றித் தேவரும் முனிவருந் துதித்
 தல் இயல்பென்பதும், இருவினையும் செய்தமுறையே செய்
 தோனை நாடிவந்து தம்பயனை துகர்விக்கு மென்பது மாகிய இம்
 ன்றனையும் இவ்வுலகத்தார்க்குத் தெரிவித்தற்பொருட்டே
 ாங்கோவடிகளாற் செய்யப்பட்டது; மேற்கூறிய மூன்றுபகு
 ய்யும் சிலம்புகாரணமாகத் தெரிவித்தலின், இந்நூல் சீலப்ப
 ர மென்னும் பெயர்பெற்றது.

இன்னும் இந்நூல், முத்தமிழும் வீரவப்பெற்றதாதலின்
 றுயலிசைநாடகப்பொருட்டொடர்நிலைச்செய்யு ளென்றும், நா
 டகவுறுப்புக்களை உடைத்தாதலின் நாடகக்காப்பியமென்றும்,
 உடைப்பாட்டும் இசைப்பாட்டும் இடையிடையே வீரவப்பெற்

உ

முகவுரை.

றதாதலின் உரையிடையிட்டபாட்டுடைச்செய்யுளென்றும் பெ
 யர்பெறும்.

இக்கதைகூடந்தகாலமும் இளங்கோவடிசன் காலமும் ஒன்
 றென்றும் இது முதலில் தமிழிலேதான் அவராற்செய்யப்பட்ட
 தென்றும் இந்நூற்படுகச்செய்யுளாலும், வரந்தருகாதையாலும்
 விளங்குகின்றமையின், இச்சரித்திரம் வேறுபாஷையிலிருந்து

வந்ததென்று சொல்வதற்கிடமில்லை.

இச்சிலப்பதிகாரம், இளங்கோவழிகளால் தான்செய்யப்பட்ட தற்குக்காணமும் சதைச்சுருக்கமு மமைந்த ள்ள பதிசுச்செய யுளை முதலிற்பெற்று மங்ஸவாழ்த்துப்பாடல முதலிய பத்து றுப்புக்களையுடைய புராணாண்டழம், காநாணாஸத முதலிய பதின்மூன்றுறுப்புக்களையுடைய மஹாநாடகமும், குன்றஞ்ஞா வை முதலிய ஏழுறுப்புக்களையுடைய வநீரேநாண்டமுமாசப் பகு க்கப்பட்டுள்ளது இதில் இஃற்றமழின் பாகுபாடான வெண் பா அகவற்பா கலிப்பா எனபவைமூம், இதைததழின் பாகு பாடான ஆற்றுவரி முதலியபார்கம, நாடாத்தமழின் பாகுபா டான உரைப்பாட்டுச்சுரு ம வா நுள்ளன. இஃற்றமழ் மிகுதியா கவுள்ளது அகவற்பாவே.

இநதூற்கு அருமபதவுரையெனறும், அடியார்குால்லாரு ரையெனறும் இரண்டுரைக ளுண்டு. அவறறுள், அடியார்கு நல்லாருரையி ளுள்ள சிலகுறிப்புக்களால அருமபதவுரை முந் தியதெனறு தெரிவிறது. இப்படியே அருமபதவுரையி ளுள்ள சிலகுறிப்புக்களால அவரரைபாகுநாடிபு இநதூற்குப பழைய வுரையொன்றிருாததாகவுந் தெர்விறது. அப்பாபை இச்சாலதத கப்படவில்லை. இநதூலிற் சிலசில டுடநாள்ள அருமபதவுரை யாகிரிடர்சொண்டபாடம் வேறாகவும், அடியார்குால்லாருகொ ண்டபாடம் வேறாகவு முள்ளன. அவை அவ்வவவிடத்துள் உரைவேறுபாடுகளால் நன்குபுலப்படும்.

அரும்பதவுரை, ஆங்காங்குள்ள துரிசொழகளின் பொருளை மட்டுமே ஒருவாறு புலப்படுத்திச் சிற்சிலவிடத்து மேற்கோள கையுடையதாய் மிகச்சுருக்கமாக இந்நூல் முழுமைக்கும் எழுதப்பட்டுள்ளது. இவ்வுரையாசிரியர்பெயரும் அவரிருந்தவிடமும் அவர்கால முதலியனவும் ஒருவாற்றாணர் தெரிந்துகொள்ளக்கூடவில்லை.

முகவுரை.

௩.

அடியார்க்கு நல்லாருரை, அவ்வரும்பதவுரையைப் பெரும்பாலும் தழுவினும், சிறுபான்மை மறுதலும், சிலவிடத்துப் பதவுரையாயும், சிலவிடத்துப்பொழிப்புரையாய் மெழுதப்பட்டு, ஆங்காங்குச் சொரணயம் பொருணயங்களை இனிது புலப்படுத்தி உரியவிடங்களில் இயற்றமிழ்ப்பகுதியாகிய ஐந்திலக்கணங்களையும், இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழின் பகுதிகளையும் பலதூல் மேற்கொண்முக்கமாக நன்கு விளக்கும் விசேடவுரையோடு கூடிய இயன்றமட்டில் ஒவ்வொன்றையும் நன்கு தெரிவித்து மிகநீரிவாக அமைந்துள்ளது. இவ்வுரையாசிரியரிடமும் காலமுதலியனவும் நன்கு விளங்கவில்லை ஆயினும் இவ்வுரையாசிரியர்க்கு நீரம்பையர்காலவரென்று ஒருபெயருண்டென்பதும், இவ்வுரை அர்காலத்திருந்த பொப்பண்ணகங்கைய்கோனென்ற ஒரு பிரபுவாற் பெயரிட்கப்பட்டதென்பதும் பிறபுள்ள பழைய இவ்வுரைச்சிறப்புடையாரைச் செய்யுட் ளால் தெரிகின்றன.

நேரிசைவேண்பா.

உநாது மீழலெம எப பாவு முரைபும
 பொருநதுநெறி யயலலா பொருளுர்-வதரிந்திப்
 படியார்க்கு நல்லமாதம ப உததா என்னு
 உடியார்க்கு லலானென் பான்

கிட்டளைந்திந்துறை

ஐநி திவெநா முன்று முலகின் புறவகுததிக
 மீசுபன் ஸுரி தத சிலபபதி காரததிம சோகதபொரு
 யாருந தெரிய விரிததுரைத் தானடி யார்கருநலலான்
 காகுந தநயு மய்யா ஸ்மபைபடா காவலனே

காறறைப டிதததிக் கடததி லடைத்திக் கடியபெருங்
 காறறைக் குமபைபசய வாரசெயகை போலுமக் கிலமெனுங்
 கூறறைத தவிரததநள் டொபபண்ண காவகெயா கோனளித்த
 சோறறுச செருககலல வேத திழ மூனறுரை சொலவித்ததே.

அடியார்க்குநல்லாருரையில் சிலவிடத்திருந்த கடினமான
 சொற்களைமாற்றி அவ்வவ்விடத்தில் வேறுசொற்களை யமைத்
 தும, ஒருவாற்றாலும் விளங்காதனவும் இடக்கர்ப்பொருளையு
 டையனவுமாகிய சிலவற்றை நீக்கியும், மாணாகர்களுக்கு விள
 நகுதற்பொருட்டு நூதனமாக எழுதப்பட்ட குறிப்புக்களைச்
 சிலவிடத்து அடியார்க்குநல்லாருரையின் பின்னர்ச் சேர்த்திருப்

பதன்றிப் பழைய அரும்பதவுரையில் வேண்டியபாகங்களையும்
அவ்வவ்விடங்களில் அவற்றின் பின்னே சேர்த்தும் பதிப்பித்
திருக்கிறேன்.

இங்ஙனம்,

உத்தமதானபுரம்

வே. சாமிநாதன்.

சீலப்பதிகாரநூலாசிரியராகிய

இளங்கோவடிகள் வரலாறு.

இந்நூலாசிரியராகிய இளங்கோவடிகள் சேரநாட்டில் வஞ்சிகரத்
திருந்து அரசுசெய்த சேரலாதனென்னும் அரசனுடைய புத்திரர் ; சேர்ன்
சேங்குட்டேவனுடைய தம்பி ; இதனால் இவர் முதலில் இளங்கோவென்று
சொல்லப்பட்டிப் பின்பு துறவுபூண்டமையால் இளங்கோவடிகளென்று பெ
யர்பெற்றார்; இவர் துறவுபூண்டதற்குக்காரணம் சிலப்பதிகாரப்புத்தகத்
தின் ௧௦-ம் பக்கம் ௨௬-ம் வரி முதலியவற்றாலும், இவர் இந்நூல்செய்தத
ற்குக்காரணம் இந்நூற்பதிகத்தின் முதற்பாகத்தாலும் விளங்கவுணரப்ப
டும்; துறவுபூண்டபின்பே இந்நூல் இவரால் செய்யப்பட்டது. பத்தினியைத்
துதித்தலையுட்கொண்டும் இக்கதைமுகமாகச் சிலதருமங்களை உலகத்தார்

க்குத்தெரிவிக்கவேண்டுமென்பதையெண்ணியும் இவர்திருநூலைச் செய்தனர். இவர் தமதுமாபிலுள்ளாருடைய உயர்ச்சியைக்கூறுதல்போலவே ஏனைச் சோழபாண்டியர்களுடைய உயர்வுகளையும் சிறிதும் வேறுபாடின்றி நன்றாகச் சொல்லியிருத்தலால், இவருடைய துறவின் தூய்மை நன்கு புலப்படுகின்றது. இந்நூலின் இடையிடையே சொல்லப்படுபவர்களுடைய சரித்திர நிகழ்ச்சியாற்போந்த நற்பயனையும் தீப்பயனையும் ஆங்காங்கு உலகத்தாரை நோக்கிச் சொல்லப்போதல் இவர்க்கிப்படி, பின்னும் யாரேனும் மிக்க துன்பமனுபவித்ததாகச் சொல்லுமபொழுது அத்துன்பத்திற்குக்காரணமாக முற்பிறப்பில் அவர்கள் தீவினைசெய்ததைக்குறித்தும் நல்வினைசெய்யாமையைக்குறித்தும் அப்பொழுதப்பொழுது இவர்மனம் இரங்கிற்றென்பதை ஆங்காங்குள்ள பாடல்கள் புலப்படுத்தும். இவர் மலைநாட்டினராதலால் இந்நூலில் அந்நாட்டுச்சொற்கள் பல அவ்வவ்விடத்துக் காணப்படும்.

இவர்காலமும் சிலப்பதிகாரக்கதைநிகழ்ந்தகாலமும் ஒன்றாதலாற் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலும் மதுரையிலும் நடந்த சரித்திரங்களை அறிந்தோர்வாய்க்கேட்டும் மலைநாட்டினிகழந்ததைத் தாம் நெரிநகண்டும் இந்நூலைச் செய்தனர். இங்ஙனம் செய்தாரென்பதை இந்நூற்பதிகத்தாலும், ௨௫-வது காட்சிக்காதையாலும், ௩௦-வது வரந்தருகாதையாலும் விளங்கவுணர்க.

இக்கதையோடு தொடர்புள்ளதாகிய மணிமேகலையின் கதையையும் இந்நூலினின்றுதெரிந்தோர் பாடக்கருதியிருந்த இவர், அக்கதையை மணிமேகலைப்பெயரால் ஒருகாப்பியமாக யான் செய்துமுடித்தே எனன்று மதுரைத்தமிழாசிரியர் கூலவானிகள் சாத்தனார் சொல்லக்கேட்டு அவ்

வாறு செய்யாதுவிடுத்தனர். இதனைச் சிலப்பதிகாரத்தின் க0-ம் பக்கம் இ-ம் வரி முதலியவற்றிற் காண்க.

சமயம்.—உசு - வது கால்கோட்காதையிற் செங்குட்டுவன் இமயஞ் செல்பை புறப்பட்டபொழுது [அடி இசு-இசு] “நிலவுக்கதிர் முடித்த நீளிருஞ் சென்னி, புலகுபொதி யுருவத் துயர்ந்தோன் சேவடி, மறஞ்சேர் வஞ்சி மாலை பொடிபுகுந், திறைஞ்சாச் சென்னி யிறைஞ்சிவலம் கொண்டு” எனவும், பின்பு [அடி சுஉ-சுஎ] “ஆடக மாடத் தறியாய் ஸமர்ந்தோன், சேடங்கொண்டு சிலர்நின் தேத்தத், தென்னீர் காந்த செஞ்சடைக் கடவுள், வண்ணச் சேவடி மணிமுடி வைத்தலி, னாங்குது வாங்கி யணிமணிப் புயத்துத், தாங்கின னாகி” எனவும், செங்குட்டுவனைரோக்கி, இமயத்தினின்றும் வந்தமுனிவர்கள் கூறியதாக [அடி கூடி-கூகி] “செஞ்சடை வானவ னருளினில் விளங்க, வஞ்சித் தோன்றிய வானவ கேளாய்” எனவும், வாரந்தருகாதையில் மாடலன்கூறியதாக [அடி கசுசு-கசுஉ.] “ஆனே ழூர்ந்தோ னருளிற் றேன்றி, மாநிலம் விளக்கிய மன்னவ னாதலின்” எனவும் இவரே கூறியிருத்தலாலும், இவர் அவனுடைய தம்பியாதலாலும் இவரது சமயம் சைவமென்றுத் தோற்றுகின்றது. இவருக்கு அடிகொன்று பெயர் வந்திருத்தலைக்கொண்டும், பதிகத்தில் “குணவாயிற்கோட்டத் தரகுறநக திருந்த” என்பதற் கோட்டமென்பதற்கு ‘அருகனகோயில்’ என்று அடிபார்க்குநலலார் பொருள்செய்திருத்தலைக்கொண்டும், இர்புராந சிவவிடத்துச் சைனமதக்கொள்கையை இவர் மிகுத்தச சொல்லுந், தலைக்கொண்டும் இவரது சமயம் சைனமென்று கூறுவாரு முவர்.

காலம்.—“உரையிடை யிட்ட பாட்டெடைச செப்பு, னுரைசா லடிக ளாருள மதுரைக், கூல வாணிகன் சாத்தன் கேட்டனன்” என இர்புரமபதி கத்திறுதியிலும் “இளங்கோ வேந்த னருளிக் கேட்ட, வளவகெழ கூலவா

ஸிகன் சாத்தன், மாவண்டம் பூத்தி மண்மே கலை 1, பாடல் பாட்டி ஸுளறிய வைத்தான்” என மணிமேகலையினுடைய பதிகத்திலும கூறியிருத்தலால், இளங்கோவடிகளும் சாத்தனரும் ஒருவர் முன்னிலைபெறா ருவர் முறையே சிலப்பதிகாரத்தையும் மணிமேகலையையும் இயற்றியுள்ளே ன்று போதருதலாலும், தொல்காப்பியப்பொருளதிகாரச் செய்யுளியல், “சூ காணாமதவா” எனலும் சூத்திரத்தின் விசேடவுரையில் ‘சீத்த’ லச்சாத்தன ராற்செய்யப்பட்ட மணிமேகல’ என உச்சிமேற்புலவர்கொள் நச்சினர்க் கினியரொழுதியிருத்தலால் மேலகூறியசாத்தனார் கடைச்சங்கப்புலவருளொ ருவராகிய சீத்தலைச்சாத்தனரென்று தெரிதலானும், இளங்கோவடிகள் காலம் கடைச்சங்கப்புலவர் காலமென்று நிச்சயிக்கப்படுகிறது. அக்கடைச் சங்கப்புலவருட் சிறந்தவரும் மதுரைக்கணக்காயனார் மகனருமாகிய நக்கீரனார் இறைபுராணப்பொருளுக்குத் தாம் இயற்றியவுரையில் இந்நூ லிற் காணல்வரியதுள்ள “சிணங்கொள்”, “அறைமேய் வலம்புரி”, “நேர்ந்

ந

தநங் காதலர்”, “புணர் துணை” என்னும் பாடல்களையெடுத்து உதாரணமா கக் காட்டியிருப்பதுங் காண்க.

இளங்கோவடிகளுக்குத் தமையனாகிய செங்குட்டுவன் பத்தினிக்கடவு ளாகிய கண்ணகியார்க்குக் கோயில்சமைத்து விழாக்கொண்டாடியகாலத் து இலங்கையரசனாகிய நயவாதுவென்பவன் உடனிருந்தானென்று வந்தரு காணையாலும், அக்கயவாகுவும் இலங்கையிற் கண்ணகியார்க்குக் கோயில் கட்டுவித்து விழாக்கொண்டாடினானென்று இந்நூற்பதிகத்தைச்சார்ந்த உரைபெறுகட்டுரையாலும் தெரிகின்றன. இத்தலைக்குச் சமேதேறக்குறைய களவெ - வருடங்களுக்குமுன்பு கயவாகுவென்று மரசனொருவன் இருந்தா

சென்று இலங்கைச்சரித்திரத்தாம் (ஃமகாவம்சம்) புலப்படுகின்றது. பின்னும் சந்தேகக்குறைய எசு(1)-வருடங்களுக்கு முன்பு கயவாகுவென்னும் மஃரோசனிநுந்தநாகவும் அச்சரித்திரத்தால் தெரியவருகின்றது. ஆயினும், இந்நூலில் கூறிய வேறு சில அரசர்களுடைய காலத்தை ஆராயும்போது இந்நூலாசிரியர்காலம் இரண்டாங்கயவாகுவின் காலத்திற்கு முந்தியதாகத் தெரிகின்றமையின, இவர்காலம், முதற்கயவாகுவின் காலமென்றே துணியப்படுகிறது.

சிலப்பதிகாரவுரையாசிரியராகிய

அடியார்க்குநல்லார் வரலாறு.

இவருடைய வருணம் சமயம் ஓர் காலம் ஆகிய இவற்றுள் ஒன்றும்

புலப்படவில்லை ; ஆனாலும் நச்சினர்க்கினியரால் மறுக்கப்படுவனவற்றுட் சில இவருடைய கொள்கையாக இருத்தல்பற்றி இவரதுகாலம், நச்சினர்க்கினியருடைய காலத்திற்கு முந்தியிருக்கலாமென்று ஊகிக்கப்படுகிறது. இவர், மறையுரையாசிரியர்கள்போலன்றித் தாம் எடுத்துக்காட்டும் மேற்கோள்களை இன்னஇன்ன நூலின்கண் உள்ளனவென்று பெரும்பாலும் புலப்படுத்தியிருக்கிறார். சிலசிலகீடத்துப் பதப்பிரயோசனமும் அலங்காரமும் மெய்ப்பாடுகளும் வேறுசில குறிப்பும் இவரால் லெழுதப்பட்டுள்ளன. ஐந்திணைக்குழிய முதற்பொருள் கருப்பொருள் உரிப்பொருள் ஆகிய இவற்றுள் ஒவ்வொன்றின்வகை பலவற்றிற்கும் இந்த நூலிலிருந்தே உதாரணங்காட்டி விளக்கியிருக்கின்றனர். இந்நூல்செய்யப்பட்டிம்பொழுதிருந்த இசைத்தமிழ்நாடகத்தமிழ்நூலகன் பலவும் இவர்காலத்து இறந்துபோனமையால்,

இவர், அவ்விசைநாடகப்பகுதிகட்கு இசைநுணுக்கம் இந்நீரகாளியம் பஞ்
சமரபு பரதசேனாபதீயம் மதிவாணநாடகத்தமிழ்நூல் என்னும்புத்தூல்
கலையுமே மேற்கோளாகக்கொண்டனர். இந்நூலுள் இத்திரவிழவூரெடுத்த
காதையில் [அடி- ௬௪] “சித்திரைச் சித்திரைத் திங்கள் சேர்ந்தென” என்

து

றும், கட்நிரைகாதையில் [அடி ௧௩௩ - ௧௩௫] “ஆடித் திங்கட் பேரிருட்
பக்கத், தழல்சேர் குட்டத் தட்டமி ஞான்று, வெள்ளி வாரத்து” என்றும்
சொல்லப்பட்டுள்ள காலவரையறையைக்கொண்டும், அவ்வவ்விடத்துள்ள
ஒவ்வொரு குறிப்பைக்கொண்டும் ஊகித்துக் கோவலன் கண்ணகி இரு
வரும் இன்னகாலத்திக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திருந்து புறப்பட்டார்களென்
றும் இன்ன இன்னகாலத்து இன்னது இன்னது செய்தார்க ளென்றும் எழு
திக்கொண்டுபோகிறார். *[௨௦௫ - ௩௪ ; ௨௩௦ - ௧௨ ; ௩௦௭ - ௨௦ ; ௩௦௮ -
௨௪ ; ௩௩௩ - ௨௩ ; ௩௩௪ - ௧௧ ; ௩௪௧ - ௫] இவருடைய உரைநடை
சிற்சிலவிடத்து எதுகை மோனைமுதலியவற்றோடு கூடி இனியசுவைபயந்து
செய்யுணடையாகவமைந்துள்ளது. இந்நூலுள் ஒவ்வொருபகுதிகளைத்தனி
த்தனியே படிப்போர்க்கு அவ்வப்பகுதிகள் ஆங்காங்குள்ளவைகளாலேயே
புலப்படவேண்டுமென்பது இவர் கருத்தாதலால், முன்னெழுதியவற்றையே
பின்னுமெழுதுவர். அதனை இவ்வுரையிற் பலவிடத்,ங் காணலாம். இவர்
கருத்து இன்னதாதலேச் சிலப்பதிகாரப்புத்தகத்தின் ௩௪௨-பக்கம் ௪ -
வதுவரிமுதலியவற்றிற் காண்க. மூலத்தில்எவ்விடத்தேனும் நிசைச்சொற்க
ள் வந்திருப்பின் அவற்றைத் தனித்தனியே எடுத்திக்காட்டி. இன்னசொல்
இன்னநாட்டுவழக்கென்றும், அக்காலத்துவழங்கிய பழமொழிகளின்கருத்
துளவ்விடத்தேனும் வந்திருக்குமாயின் அவற்றைத் தனித்தனியேஎடுத்துக்

காட்டி இன்னது இன்னபழமொழியென்றும் புலப்படுத்துவார். ஒருதலையா கப்பொருள்கொள்ளாது பலரும் தத்தமக்குத் தோற்றியலாதே பொருள் கொள்ளக்கிடந்த போற்றியென்பதை இவர் இகரவீற்று விபங்கோளாகக் கொண்டு போற்றுவாயாகவென்று பொருள்செய்திருக்கிறார்; [ககக-கக.] [சச்சினர்க்கினியருங் காட்டியென்பதை இகரவீற்று விபங்கோளாகக்கொண்டார்; சிந்தாமணி, கோவிலையாரிலம்பகம், ௩௮]. இவர், 'கானல்வரியில் விரியக்கூறுதும்' [௭௧-௩; ௮௨ - ௩.] என்றும், 'முன்னர்துணியென்பதனுட்கூறிலும்' [௨௦௧ - ௧௮] என்றும், எழுதியிருத்தலால், இவர் கானல்வரிக்கு உரைசெய்திருந்தனரென்பதும், 'அழற்படுகாழைக்கண்ணே விரித்துக்கூறுதும்' [௧௭ - ௨௧.] என்றும், 'கட்டுரைகாழையுள்விரியக்கூறுவாம்' [௨௦௬-௬.] என்றும் எழுதியிருத்தலால், கட்டுரைகாழை முதலியவற்றிற்கும் இவர் உரைசெய்யவெண்ணியிருந்தா ரென்பதும் வெளியாகின்றன.

* இங்கே காட்டிய இவ்விரண்டெண்களுள், முன்னது சிலப்பதிகார அச்சுப்புத்தகத்தின் பக்கத்தையும், பின்னது அப்பக்கத்துள்ள வரியையும் புலப்படுத்துவன.

சிலப்பதிகாரக் கதைச்சுருக்கம்.

[௧ — *பு கார் கா ண் ட ம்.]

சோழவளநாட்டிற் காவிரிநதி கடலொடுகலக்கும் சங்கமுகமென்

ஹந்திஹையுடையதும் சோழர்களுடைய பழைய இராசதாண்டியாகவுள்ளதும் பெரியோர்களாற் சிறப்பித்துப் பாராட்டி மிகப்புகழப்படுவதுமாகிய காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலுள்ள சோழர்க்கிரகாலன் அரசாட்சிசெய்துவருகையில், இப்பா கவிப்பர் பெருங்குடியொன்றும் மூவகைவணிகருட் பெருங்குடியர்குலத்திலுள்ளித்தோளுகிய மாசாத்துவாளென்பான், தன்மகள் கோவலனுக்கு அந்நகரில் அமரவினுதித மாநாய்கள் மகள் கண்ணகியை மிக்க சிறப்புடன் மணமுடிவிக்க, கோவலன் கண்ணகிபால் மிகவும் அன்புவைத்து நலம்பாராட்டி இன்புறந்து தருக்கி மகிழ்ந்து நடக்குநாட்களில், ஒரு நாள், அக்கோவலன் ஞானபுகிய பெருமகாக்கிழத்தியென்பவன், கோவலனும் கண்ணகியும் இவ்வாழ்க்கையைச் சேர்ந்திருந்ததின்கைதேர்ந்து உயர்ச்சிபெறவயின்வகுத்திக் கண்ணகியை வேறொருமானிகையில் இல்லற நடத்தித் தவியவேண்டிப் பொருள்கொண்டிப் வேலைசெய்பவர்களையும் நியோகித்து அவ்வநுவலையும் அதிலிருந்து, அவர்கள் மனவொருமையோடு அதுவிரகநாடி அடியோலாகனித்தல் அதனனரோம்பல் துறவோக்கெதிர்த்தல் முதலாயினவற்றைச் செய்து இவ்வாழ்க்கையை ஒழுங்காக நடத்திவருவாராயினர்; இவ்வாறு சிலவருடைய கழிந்தன

இப்படியிருக்கையில், கோவலன், மிக்க அழகுடையவனும் ஆடல்பாடல் முதலியவற்றில் மிக்க தோசசிபெற்றவனாகிய மாதவியென்னும் நாடகக்கணினினை மணமுடித்து நன்பாஷன் பலவகைப்பொருள்களையும் நாள் தோறும் கொடுத்து அவளோடும் இடைவிடாது மருவி மகிழ்வாறியின். கண்ணகி பிரியாநாதனாக நஞ்சு அபய நகரத்ததைச் சற்றும் வெளிப்படுத்தாமல் அவன்பாற் சிறிதேனும் வெறுப்பின்றி இவ்வறவொழுக்கத்தை வழவாறு நடத்திவந்தாள்; அக்காலத்து வழக்கப்படி அந்நகரத்திலுள்ள இத்திருனுக்குத்திருவிழா நடத்தப்பட்டது. அதன்முடிவில் அந்நகரத்தார் தத்தம் பரிவாரங்களோடு கலந்து மதுகுடிச் சென்றார்கள்; கோவலனும் மாதவியுடனகடற்க

ரையைபடைந்து ஓரிடத்திருந்து அவர்கையிலிருந்தவீணையைவாங்கிப் ப
லவகைடப்பட்ட வரிப்பாட்டுக்களைப் பாடிக்கொண்டு அவவீணையைவாசித்தா
ன்; அவன்பாடியபாட்டுக்கள் பலவகைப்பட்ட அகப்பொருட்சுவையைத்தழு
வியிருந்தமையின், மாதவி, 'இவன் வேறுமகளிர்பால விருப்புடையன்' என
றெண்ணிப் புலந்து அவனகையிலுள்ள வீணையைவாங்கித் தான வேறுகுறிப்
பிலலாதவளாகவிருப்பினும் அவனவேறுகுறிப்புள்ளவனாகத்தனக்குத்தோற்
பினமையின, தானும் வேறுகுறிப்புடையாள்போலவே அகப்பொருட்சுவ
ையைத்தழுவிப் பலவகைப்பட்ட வரிப்பாட்டுக்களைப் பாடிக்கொண்டு அவ்
வீணையை வாசித்தாள். அதனைக்கேட்கோவலன், 'வேறொருவர்மேல்மனம்

* புகார் - காவிரிபழம்பட்டினம்.

2

சீ

வைத்து இவன்பாடினான்' என்றெண்ணி ஊழ்வீணையின்முயற்சியால் வெறுப்
புற்று அவளோடு அளவளாவாமல் தன்லீட்டையடைந்து, தேவந்தியெ
ன்னும்பார்ப்பனத்தோழியோடு சல்லாபஞ்செய்துகொண்டிருந்த கண்ணகி
யைக்கண்டு அவளுடன் பள்ளியமையிற்புகுந்து அவள் மேனிவாட்டத்தை
யும் மனவருத்தத்தைபுறத் தெரிந்து, 'பொய்யை மெய்யாகக்காட்டியொழு
ம் பரத்தையோடுமருவி ஒழுகியகாரணத்தால் முன்னோர்தேடிவைத்தபொ
ருட்குவியல்களைமெல்லார் தொலைத்து வறமயடைந்தேன்; அஃது எனக்
கு மிகவும் நாணத்தருகின்றது' என்றுசொன்னான். கண்ணகி, மாதவிக்குக்
கொடுத்தற்குப் பொருளில்லாமையால் தளர்ந்துசொன்னாள் என்று கருதி,
'அடியேனிடத்து இரண்டு சிலம்புள்ளன; அவற்றைக் கைக்கொண்டருள்க'
என்று சொன்னாள்; அவன், 'மகிழையைபடைந்து இச்சிலம்பை வாணிகமு
தலாகக்கொண்டு வியாபாரஞ்செய்து மிக்க பொருள்தேடிதற்கெண்ணினே
ன்; நீயும் வரல்வேண்டும்' என்றான்; அவளும் சம்மதிக்க, கோவலன் அன்

நிரவின் கடையாமத்திற் கண்ணகியை யழைத்துக்கொண்டு ஒருவருமறி யாதபடி புறப்பட்டுக் காவிரியின் வடகரைவழியாக மேற்கே சென்று ஒருபூஞ்சோலையை யடைந்து அதில் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்த கிருகத் சமயத் தவமுதியோளாகிய கவுந்தியைக்கண்டு வணங்கி, 'மதுரையிலு ள்ள பெரியோர்கள்பால் அறநூற்கேள்விகளைக் கேட்டற்கு உடன்வரு வேன்' என்று சொல்லிய அவளோடும் வழிக்கொண்டு அரங்கமடைந்து அங் குவந்த சாரணர்களைத்தரிசித்து ஓடமேறிக் காவிரியின் தென்கரைச் சென்று ஒருபொழிலி லிருந்தான்; அப்பொழுது அங்குவந்து கண்ணகியையும் கோவ லையும் அவமதித்துப்பேசிய ஒருபரத்தையைப் ஒருதூர்த்தையும் கவுந் தி நரிவடிவங்கொள்ளும்படி சபித்து, அவர்கள் அவ்வாறானதையறிந்து இர ங்கிய கோவலன்கண்ணி யிவர்கள்வேண்டுகோளால் அவர்களுக்கு அவ்வ டிவு ஒருவருடத்தில் கீங்கும்படி சாபவிடைசெய்தாள். பின்பு மூவரும் உறை யூரை யடைந்தார்கள்.

[உ.—மதுரைக்காண்டம்.]

இடைந்தவர்கள் அன்று அந்நகரித்தங்கி மறுநாட்காலையிற் புறப் பட்டுச்சிறிதுதூரஞ்சென்று ஓரிடத்திருந்து இளைப்பாறி அங்குவந்த ஓர்ந் தணாஸ் வழிதெரிந்துகொண்டு அப்பாற்சென்றார்கள். செல்லும்பொழுது ஒருநாட்காலையிற் கோவலன், கவுந்தியையும் கண்ணகியையும் ஓரிடத்தி லைத்துவிட்டுக் காலைக்கடன்கழித்தற்பொருட்டு ஒருபொய்கையையடைந் துநிற்கையில், தன்பிரிவாற்றாதுவருந்திய மாதவியாலனுப்பப்பட்டு அவளோ லையுடன்காவிரிப்பூம்பட்டினத்தினின்றும்அங்குவந்த கௌகிகனென்னும் அ ந்தணைக்கண்டு தன்பிரிவால் தன் தந்தை தாய் முதலியோர்களும் மா தவியும் படுகிறவருத்தங்களை அவனாஸ் தெரிந்து மிக வருத்தமுற்றத் தான் புறப்பட்டதற்குக் காரணத்தையும், தன்வணக்கத்தையும்தன்னுடையதற் கைக்குச்சொல்லிப் பாதுகாத்துக்கொண்டிருக்கும்படி அவனையனுப்பிவிட்டுக் கவுந்தியையும்கண்ணகியையும்டைந்து அவர்களுடன்புறப்பட்டு இடையிற்

சந்தித்த பாணர்களுடன் அவ்வளவி அவர்களால்வழியினளவுதெரிந்தகொணற்போய வையையாறமையடைநது அதனைத்தொழுது புணையேறி அக்கரைசென்று மதுரையின் மதிறபுறத்ததாகிய முனிவரிருககையில தவகிஞன்.

மறறைநாடகாலையிலெழுநது கவுந்தியைவணங்கித் தங்களுக்கு முன்பு நோந்த துன்பங்களைச்சொல்லி வருந்திப் பின்பு அவளதேமறத்தேறிக கண்ணகியை அவள்பாலவைத்தவிட்டுத் தாள்வாணிகளுசெய்தமருரிய இடமறித்தற்பொருட்டு மதுராககரத்திள் உள்ளேசென்று அதனவளங்கனையெல்லாகவண்டு மீண்டு கவுந்தியையடைநது அநாகாசகிரப்ப முதலியவறறைச்சொல்லி, பின்பு அநேகவந்த தனது நடபாளனாகிய மாடலென்னுமந்த என்னோடு சூலாபஞ்செடதுகொண்டிருந்தான அப்பொழுது, கவுந்தி, அங்கு வரத் இடைசரியாதீவியாகிய மாதரியைக் கண்டு அவளது நலனொழுக்கத் தளநோக்கி, 'இவரிடத்திற் கண்ணகியை அடைக்கலமாகக் கொடுக்கலாம்' என்று சிசுபிதது அவகாபழைந்தது கண்ணகியின் கறபுமேம்பாடடையும் அநாமென்ற மகதன்மைபையு உபாநதோரகளாற கொடுக்கப்பட்டு அடைக்கலப் பொருள்ப பாதுகாததோர் அடைந்தபயனையும் அவட்கு விளங்கச்சொல்லிக் கண்ணகியை அவளிடம் ஒப்பிக்க, அவள் மகிழ்ச்சியுடன் ஏர்வ விடைபொருக கண்ணகிடைக் கோவலனுட னழைத்திக்கொண்டு ஆபாபாழி நுகும தன்யடடை யடைநது அவ்விநவரையும் புதியமனை பொன்றிலடைவித்தும் கவுபசரித்தததனமகள் ஐயையென்பவளைக் கண்ணகிருந்த துண்பாகவைத்தாச சமைத்தமருரியபொருள்கள் பலவறறையும் கொண்டுக்கொம்பட, கண்ணகி அவறறைச் செவ்விதாகச் சமைத்து முயற்பபடி புண்பிக்க, கோவலன் இனிதாகவுண்டு கண்ணகியை அருகழைத்தது அநாதது, 'நீ இதைப்பாடுவாயியிவ வந்ததை யெண்ணி நம தாய தந்தையர் என்னதுன்பமுறறாகோ? மீக்க செலவத்தை அனுபவித்ததுக

கொண்டிருந்த நாம இருதகங்க டிபதிப்பததை யனுபவித்தது கனவோ? யான யாபி, இருதககாரணமாக முன்பு செய்த தீவினை யாதோ? யான ஸ்ரமநிபந்திசேன், வினரோமம் விடரோமங் கூடிபிறரைப புறங்கூறுவ கூடநிபபநாது நல்லவாழ்க்கததைத் திறந்த மகாபாவியாகிய எனக் கு இனித த்கநதியனி மறகியுண்டாமோ? இநமுதுகுரவாக்கும ஏவல செந்தலெய சூகசேன், எனகரும தன்பஞ்சயதேன, இககூடாவொழுக கம தீதென ஸ்ரீதிதென ஸ்ரீதிதென 'என்று பலயாநிபாகி, 'சுமதமுதலிய வறறைநீபி நானமுதலியவ டைபும காபபும பெருகதுணையாகக்கொ ண்டி என்ருமெனது எத தனிமைபத தீதத "பொன்னே கொடியே புனைபுவ கோதாப, நாணின் பாவாய நீணில விாககே, கறபின் கொழுந்தே பொறபின் செலய' இனி, உன்னுடைய சீலமபுகளுள ஒன்றைக்கொண்டு போய வினாவிலவிறறுவருவேன, வருமளவும் தனிமையாவருகதுதலை ஒழிவாயாக' என்றுசொல்லி, ஒருசீலமைப வாகுக்கொண்டு அவளதனியே யிருத்தலைகண்கொண்டு மனமவெதும்புதலாலே பெருகிய தன கண்ணீரை அவள் கண்டால் வருகதுவாளென்று மறைத்தவழி அவ்விடத்தைநீங்கிப்பிரிதம்

அ

குத் துணிவில்லாத மனமுடையவருயச சென்று எதிர்ப்பட்ட தூநிமித்தக களை அநியாமம் கடைத்தெருநிறபுகுகது எதிரே நூறு பொற்கொல்லா பின்னேவா முனவந்த ஒருபொற்கொல்லனைக்கண்டு இவன அரசுறற மெய்யொழுகுனென்றெண்ணி அவனருகிறசென்று, 'அரசன்மேலியணிதற குத் தகுதியான சிலம்பின் விசுமதிக்கும் வன்மையுடையாயோ' என்று வினாவி, அவன் மிககபணிவுடன் தான்வெல்லுதலைக்குறிப்பிக்க, கோய லன் தான்கொணர்ந்த சிலம்பைக் காட்டினன். அவன் பார்த்து, 'இதனை அரசனுக்கு யான்றெரிவித்துவருமளவும் என்வீடமுறகு அபலதாயி இவவி டத்தே நீரிரும' என்று ஓர்விடத்தக்காட்டிச சொல்ல, கோவலன் அவ்விட

ததேயிருநதாள் சென்ற பொற்கொலலன் முடிபு அரசனமனைவியின் சிலம்பு
 புகளுள் ஒன்றை வஞ்சித்திடுந் திருக்கொண்டவனாதலால், 'யான் முன்பு
 வஞ்சித்துக்கவாதும்காண்ட சிவமு என்னிடத்தேயுமா' தன்று இராசா
 வுக்கு அவளிப்பறிவதற்குமுன்னே அந்நேரத்திலம்பைகொணர்ந்த
 இப்புதியவனான் என்மீதுண்டாகும் உபதேசம் போக்கலாம்' என்று தன்னு
 ள்ளே நிச்சயித்தகொண்டி, தன்மகனவியின் ஊடலதீர்த்ததொபாநாட்டுத்
 தன்கொயிற்றிவகி அவராகாரிடு போக்கிக் காம்பாவச ரேச செல்லும்
 பாண்டியன் பொருஞ்செழியன் கணநி வணங்கித்தந்தி, 'கன்னக்கொல
 முதலியன் இலலாமலே கோயி, கவிநாத சிலம்பத்திநடுபவன் அடியே
 னுடைய சிறிபகுதியில் அசலமபோயி வா திருக்கியன்' என்றசொல்ல,
 பாண்டியன் உடனே காவலாளர்களை ஹைதது, 'என் மனைவியின் சிலம்பு
 இவன்கூறிய கன்வன்சகயிடத்ததாயிருப்பின், அவனை கொல்லுதற்கு
 அச்சிலம்போடு கொணர்வதற்கு' என்று சொல்லக்கூறுதியவன், வினைபயிக்குவ
 காலமாதலால் மயங்கி, 'அவனைக்கொன்று அச்சிலம்புடன் கொண்டுவாரும்'
 என்று கட்டளையிட்டான் பொற்கொலலன் தன்னெண்ணம்ப நதல்த
 னது தன்னுள்ளே மகிழ்ந்தி அக்காவலாநாடுன்சன்று கோவலையையடை
 ந்தி அவனைநோக்கி, 'யுவாகா அரசன்கட்டளையா உபதேசம் வந்தவா
 கள்' என்றுசொல்லிக் கொன்றுடையும்ககுறிமுதல்யவற்றைக் காணு
 இவன்கன்வனலென்றுசொல்லும் காவலாளர்களை இகழாதுததை
 அவனைக்களவென்னு வற்புறுத்தித்தற்குக் காவலாநாடுநாடு எதற்கோபெ
 லலாம் அவர்களுக்கு எந்தக்காடடினன் அப்பொழுது அவர்களுள் அறி
 வின்மையினுற கொடியஞ்சாடுநாவன் வினைதென்னு கோவலன்
 தன்கைவாளால் வெட்டியீழத்தியுள்

இப்பால், கண்ணகியிருந்த இடைச்சேரியில் பாலவகையான உறபாதங்
களுண்டாயின; அதுகண்ட மாதரிமுதலியோரால் உறபாதசாந்தியாகத்
திருமாலைக்குறித்துக் குரவைக்கூறது ஆடப்பட்டது. அதன்படிவில் மாதரி
நீராடிதற்பொருட்டு வையையாற்றிமருச சென்றாள்; அப்பொழுது சிலம்பு
திருடியவனென்று துணிகதி கோவலனை அரசனேவலாளா கொன்றசெய்தி
யை மதுரையிலிருந்துவந்த ஒருத்திசொல்லக்கேட்டு, கண்ணகிதபதை
த்து மூர்ச்சித்துப் பலவாறுபுலமயித தானுமஅவனுடனிதததற்குத் துணிகது

சு

இடைச்சியர்மத்தியில்நின்று குரியனைநோக்கி 'கதிர்ச்செல்வனே! நீயறிய
என்கணவன் கள்வனே' என்றாள்; அவன், 'நின்கணவன் கள்வனல்லன்;
அவனைக் கள்வனென்ற இவ்வுரை வினாவில் தீயுண்ணம்' என்ற அசீரிபா
கக்கூறினன். அதைக்கேட்ட கண்ணகி, மிகுந்த கோபத்தோடு தன்னிட
மிருந்த மற்றொரு சிலம்புடனே புறப்பட்டுக் கண்டார்நடுங்கும்படி வீதிவழி
யேசென்று ஆங்குள்ள மகளிர்நோக்கிப் பலவாறு புலம்பி, 'என்கணவனை
முன்போலக்கண்டு அவன்சொல்லும் நல்லுரையைக் கேட்பேன்; அவ்வளம்
கேளோராயின், எனனை இகழுவின்' என்று சபதஞ்செய்துகொண்டு சென்று
வெட்டுநீங்கிடந்த கோவலனைச் சிலர்காட்டக்கண்டு அளவிலலாத துயரத்
தையடைந்து அவனை முன்னிலைப்படுத்திப் பலவிதமாகப் பிரலாபித்து அவ
னுடம்பைத் தழுவிக்கொள்ள, அவ்வளவில், அவன்உயிர்பெற நெழுந்திரின்
று 'மதிபோன்ற முகமவாடியதே' என்றுசொல்லிக் கையாலே அவள்கண்ணீ
ரைமாற்ற, அவள் அவனுடைய பாதங்களை இரண்டுக்கையாலும் பூண்டுகொ
ண்டு பணிந்தாள்; உடனே அவன நீ இவகிருக்கவென்று சொல்லி அவ்வு
டம்பை யொழித்தவிட்டுச் சுவர்க்கமட புகுதற்குத் தேவர்களோடு கூடிச்
சென்றாள்.

இவகேடுப்படியிருக்க, பாண்டியன்நெடுஞ்செழியன்மனைவி, தீக்கனக்

கள்பலவற்றைக் கண்டுசென்று அவற்றைத் தனகணவனோடு சொல்லிக்
கொண்டிருந்தாள்; அப்பொழுது, கண்ணகி கோபத்தனியாதவளாய் அரண்
மனைவாயிலையடைந்து வாயிலோரூல தன்வரவை அரசனுக்கறிவித்து, அவ
னனுமதிப்படி அவன்முன்சென்று, அவன கேட்பத் தன் ஊர் போர்முதலிய
வற்றையும், ஆராயாது கோவலனைக் கொல்வித்த கொடுங்கோன்மையையும்
வெகுதுணிவாதசொல்லிக் கோவலன் கள்வனல்லனென்று தெளிவித்தத்
பொருட்டு, தன்சிலம்பினுள்ளோயுள்ள பரல் மாணிக்கமென்றாள் ; அவன்,
தந்தேவியிலம்பினபரல் முத்தென்று சொல்லி, கொல்லப்பட்ட கோவல
னிடமிருந்தகிடைத்த சிலம்பை வருவித்திலவப்ப, கண்ணகி அதையுடைத்
தாள் ; உடைக்கவே, அதனினின்றும் மாணிக்கப்பரல் தெறித்தது ; அது
கண்டு அரசர் நடுநடுங்கி, 'இழிந்த பொற்கொல்லன் சொல்லைக் கேட்ட
கொடுங்கோன்மையையுடைய நானோவரசன் ! நானோவரசன் ! ஐயோ !
மிகப்புகழ்பெற்ற இந்தஅருமந்தருலம் என்னுற்பழியடைந்ததே! என்ஆயுள்
இனமேஅழியக்கடவது' என்றுசொல்லி மிகவுந்துக்கித்து மயங்கித் தானிரு
ந்தஆசனத்திலவீழ்ந்து இறந்தான் ; அதனையறியாத அவன்மனைவி பாதுகா
ந்தருளவேண்டுமென்று கண்ணகிபாதத்தில் வீழ்ந்தாள்; வீழவே, கண்ணகி
'நான் பத்தினியாயிருத்தல் உண்மையாயின, இவ்வூரை அழித்தவிடுவேன்
பா' என்று சபதஞ்செய்து தனது இடக்கொங்கையை வலக்கையால் திருகி
யெடுத்து அதை அங்ககாத்தின்மீதெறிந்தாள் ; எறியவே, அக்கினிதேவன்
பார்ப்பனக்கோலத்தோடு வந்து, 'மகாபத்தினி! உனக்குப்பிழைசெய்த நா
ளில் இவ்வூரை எரித்துவிடும்படி முன்னமே ஓரேவல் பெற்றளேன் ; இப்
பொழுது யாரையழித்தலவேண்டும்' என்று கேட்ப, அவள், "பார்ப்பா சற
வோர் பசுப் பத்தினிப்பெண்டிர், மூத்தோர் குழவி யெனுமிவரைக் கை

விட்டுத், தீத்திறத்தார் பக்கமே சேர்கென்று" சொல்ல, அப்பொழுதே அந்

ககரில் அவன்சொல்லியவண்ணம் தீப்பற்றிக்கொண்டது. உடனே அந்நக
 ரைக்காக்கும் வருணப்பூதங்கள் நான்கும் பெயர்ந்துசென்றன ; அந்நகரத்
 துள்ள இடங்கள் பலவும் எரியத்தொடங்கவே, அவ்வெம்மையை ஆற்றாதவ
 ளாகி மதுரையின் அத்தேவதை கண்ணகிபால்வந்துநின்ற அவளைநோக்கி
 'யான் இந்நகரினதெய்வம்; உனக்குச் சிவவற்றைச் சொல்லவந்தேன்; அவ
 த்தை நீகேட்பாயாக; இந்நகரத்து முன்பிருந்தபாண்டியர்களுள் ஒருவரே
 னும் சிறிதும் கொடுங்கோன்மையுடையாரல்லர் ; இந்நெடுஞ்செழியனும்
 அத்தன்மையனே; ஆயினும் இதுவந்தவரலாற்றைச் சொல்லுவேன்: முன்பு
 கலிங்கநாட்டிலுள்ள சிங்கபுரத்தரசனாகிய வசுவனபவனும் கபிலபுரத்தரச
 னாகிய குமரனெனபவனும் தம்முட்பகைகொண்டு ஒருவரைப்பொருவர் வெல்
 லக்கருதியிருந்தார்; அப்பொழுது சிங்கபுரத்துக்கடைவீதியிற்சென்று இயல்
 பாகப் பண்டம்விற்புக்கொண்டிருந்த சங்கமன்னனும் வணிகனை அந்நக
 ரத்தரசனிடம் தொழில்செய்துக்கொண்டிருக்கும் பாதனென்பவன் இவன
 பகைவனுடைய ஒற்றன்என்றுபிடித்து அரசனுக்குக்காட்டிக் கொடுசெய்து
 விட்டான் ; அப்பொழுது அந்தச்சங்கமன்மனைவியாகிய கீலியென்பவள் மிகு
 ந்ததுயரமுற்றுப் பதிறங்குநாள் பலவிடத்திலுலகது பின்பு ஒருமலையின்
 மேலேறிக் கணவனைச்சேர்தற்பொருட்டுத் தன்னுடைய உயிரைவிரிவதற்கு
 நினைத்தவள், 'எமக்குத் தன்பருசொதோர் மறபிதப்பில் இத்துன்பத்தை
 யே அடைவார்களாக' என்று சாபமிட்டிறந்தாள்; அப்பரதன் இக்கோவல
 னாகப்பிறந்தான்; ஆதலால், நீங்கள் இத்துன்பமடைந்தீர்கள்; நீ இற்றைக்
 குப்பதினாலாவதுதினத்தின பகல்சென்றபின்பு உன்னுடைய கணவனைக்
 கண்டுசேர்வை' என்றுசொல்லி அவளைத்தேற்றிச்செல்ல, பின்பு கண்ணகி
 மதுரையை நீங்கி வைபைக்கரைவழியே மேற்றிசைநோக்கிச் சென்று
 மலைநாடடைந்து அதிலுள்ள திருச்சங்குமரத்தன்னும் மலைமேலேறி ஒரு
 வேங்கைமரத்தி னிழவினினறு பதினாலாவதுதினத்தான் பகல்சென்றபின்பு
 அங்கே தெய்வவடிவத்தோடுவந்த கோவலனைக் கண்களித்து அவனு
 டன் விமானத்தின்மேலேறித் தேவர்கள் போற்றும்படி கவாக்க

[௩ — வஞ்சிக்காண்டம்.]

கண்ணகி, இவ்வாறு கணவனோடு கிமாணமேறிச் சுவர்க்கம்போகக் கண்ட வேட்டுவமகளிரும் வேடர்களும் மிகுந்த ஆசசிரியமடைந்து தமது குறிச்சியற கண்ணகிபொருட்டு ஒரு குரவைக்கூத்திச செய்வித்தார்கள். பின்பு அவ்வேடர்கள், இந்த அதிசயத்தைத் தந்தாட்டு அரசனாகிய செங்குட்டுவனுக்குத் தெரிவிக்கவேண்டு மென்றெண்ணிப் பலவகையானகாணிக் கைப்பொருள்களையும் கைக்கொண்டுசென்று, மலைவளங்காண்டற்குத்தனது தேவிவேண்மாளோடும் தம்பிஇளவகோவழிகளோடும் புறப்பட்டுநால்வகை த்தாணியும்குழவந்தி போரற்றங்கலாயிலுள்ளமணற்குவியலிருக்கும்சோ ன்செங்குட்டுவனைக்கண்டுவணங்கிச் சொல்லார்கள்; அதனோடு அவ்வரசன்

கக

அதிசயிக்க, அங்குவந்திருந்த மதுரைத்தமிழாசிரியராசிய சாத்தனார், மது ரையிற் கோவலன்கொலைபுண்டதையும், அங்கே கண்ணகியால் கடந்தவற் றையும் மதுரநகர்த்தெய்வம் அவளுக்குமுன்வந்து சொல்லியதையும் விரித் துச்சொன்னார்; செங்குட்டுவன், பாண்டியன் இறந்ததற்கிங்கித் தன்தேவி யின் வேண்டுகோளால் கண்ணகியாகிய பத்தினிக்கடவுளைப் பிரதிஷ்டித்து வழிபடுதற்கெண்ணி, அவளுருவஞ்செய்தற்குச் சிலைகொணர்தற்பொருட்டு மந்திரிகளோடும் ஆலோசித்து, முன்னம் இமயமலையினின்றும்வந்த முனிவ ர்கள் 'ஆரியமன்னராசிய கனகனும் விசயனும் தமிழ்நாட்டரசரை யிகழ்ந் தார்' என்று சொல்லக்கேடவனாதலால், 'அவ்வரசர்களைவென்று அவர்கள் முடியில் அச்சிலையைமேற்றிக் கொண்டுவருவேன்' என்று சபதஞ்செய்து, உடனே சேனைகளுடன் புறப்பட்டு நீலகிரியையடைந்து அங்குத்தங்கி இம யமலையினின்றும்வந்த முனிவர்கள்கூறிய ஆசையைப்பெற்று அப்பாற்சென்று

கங்காநதியையடைந்து தனது நட்பாசர்களாகிய கன்னர்கள் கொணர்ந்து
 வைத்திருந்த ஓடமேறி அக்கரைசென்று அவவிடத்திற்றங்கி அங்கே போர்
 செய்வதற்குவந்த கனகவிசயரையும் அவருக்குத் துணையாகவந்த உத்தரன்
 முதலிய அரசர்களுடும்வென்று தாபதவேடமுதலியவற்றைக் கொண்டோ
 டிய அவ்வரசர்களைப்பிடித்து அகப்படுத்திக்கொண்டு தன்மந்திரியாகிய வில்
 வயன்கோதையையும் சேனையையும் அனுப்பி இமயமலையினின்றும் சிலைவரு
 வித்து அதைக் கனகவிசயர்முடியிலேற்றி விதிப்படி கங்கையில் நீர்ப்படை
 செய்து இப்பால்வந்து அதன்தென்களையிற் சேனையோடுநீந்தங்கி அங்குக்
 கங்கையாடிவந்த மாடலஹற் கோவலன் வரலாறுமுதலியவற்றையும் நெடு
 ஞ்செழியனுக்குப்பின்பு இளங்கோவேந்தன் அரசாட்சிசெய்தவருதலையும்
 ந்து அம்மாடலனுக்குத் தன் நிறைபாகிய ஐம்பதுதிலாம்பொன் தானஞ்
 செய்து தன்னால்வெல்லப்பட்ட கனகவிசயரைச் சோழனுக்கும் பாண்டிய
 னுக்கும் காட்டிவரும்படி நீலன்முதலிய ஒற்றர்களையனுப்பிவிட்டுச் சேனையு
 டன்புறப்பட்டு இடையிலுள்ளவளங்களைபெல்லாம்பார்த்திக்கொண்டு வஞ்
 சிகரமடைந்து ஆங்குள்ளவர்களோடும் அளவளாவி மகிழ்வுற்றிருந்தான் ;
 அப்படியிருக்கையில்ஒருநாள்,முன்புஅனுப்பப்பட்டநீலன்முதலிய ஒற்றர்கள்
 வந்து, 'தோல்வியடைந்து மாறுவேடம்பூண்டுசென்ற கனகவிசயர்முதலி
 யோரைப்பிடித்துக்கொண்டுவந்ததைச் சோழனும் பாண்டியனும் இகழ்ந்
 துசொன்னார்கள்' என்று சொல்லக்கேட்டு மிகுந்தகோபங்கொண்டு, அங்கு
 வந்திருந்த மாடலன், 'நீ கோபந்தணிக ; இளமை யாக்கை செல்வ முதலி
 யவைகள் நிலையா; நல்பதத்தையடைவிக்கும் யாகத்தை இனிச்செய்தல்
 வேண்டும்' என்று பலவுதுக்கள்மூகமாக எடுத்திச்சொல்லக்கேட்டு அக்கோ
 பந்தணிந்து, அம்மாடலன் சொல்லியவண்ணம் யாகத்திற்குரியவற்றை
 அமைக்கும்படி சிலரையனுப்பி, ஆரியவரசர் முதலியோரைச் சிறையினின்று
 நீக்கி அவர்களுக்குவேண்டியவற்றைக்கொடுத்துஉபசரிக்கும்படி வில்லவன்
 கோதைக்குச்சொல்லிப் பலருடன்சென்று சிறந்த கம்மியர்களாற்செய்யப்

பட்ட ஓராலயத்தில் இமயச்சிலையாலியற்றப்பட்டுள்ள வடிவத்திற் பத்தி

கஉ

னிக்கடவுளாகிய 'கண்ணகியைப் பிரதிஷ்டைபண்ணி விதிப்படி நித்திய பூசைமுதலியவற்றை நடத்தும்படி கட்டளையிட்டு அங்கேயிருந்தான். அப் படியிருக்கும்பொழுது, முன்னம், கோவலன் கொடியுண்டதுமுதலியவற் றை மாடலனாகேட்ட தேவந்தியும் கண்ணகியின் செவிலித்தாயும் அவ ளடித்தோழியும் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தினின்று நீங்கி மதுரையைடை ந்து அங்கே கண்ணகியைக்காணாமல் மாதிரிகள் ஐயையைக்கண்டு அவ ளையழைத்துக்கொண்டு வையைக்கரைவழியேசென்று மலைநாடுபுகுந்து கண்ணகிகோயிலையடைந்து அங்கிருந்த செங்குட்டுவனைக்கண்டு தங்களை இன்னாரென்று அறிவித்துக் கண்ணகியின் பிரிவாற்றாமையால் வருந்திப் புலம்பினார்கள்; அப்பொழுது, கண்ணகி, தெய்வவடிவத்தோடு வெளிப்பட்டுச் செங்குட்டுவனுக்குக் காட்சிகொடுத்து வாழ்த்தினாள்; பின்பு செங்குட்டு வன் மாதவிகளாகியமணிமேகலையின் துறவைத் தேவந்திசொல்லக்கேட்டு, அவள்மேல் ஆவேசித்த சாத்தனென்னுந்தெய்வத்தின் கட்டளையால் மாட லன் தனக்கையிலுள்ள கமண்டலமீரை அங்குவந்திருந்த மூன்று இளம்பெ ண்கள்மீது தெளிப்ப, உடனே கண்ணகியைக்குறித்துப்புலம்பிய அம்முவ ரையும் கண்ணகிாற்றாய் கோவலன்நற்றாய் மாதரி என்னும் இம்முவருடை ய பிறப்பினராக அறிந்து, அவர்கள் அவவாறுபிறத்தற்குக் காரணத்தை மாடலன்சொல்லக்கேட்டு, பத்தினிக்கடவுளுக்கு நித்தியபூசையெயும்படி தேவந்திக்குசொல்லத் தான் அக்கடவுளை மூன்றுமுறை வலம்பவந்து வணங்கி நின்றாள்; அப்பொழுது ஆரியமன்னரும் மாளவவேந்தரும் இலங்காபுர த்தரசனாகிய கயவாருவும் அங்குவந்து அக்கடவுளைநோக்கி 'இச்செங்குட்டு வனைப்போல எங்களுடையநாட்டில் பாங்குள் உனக்குச்செய்யும் பூசையில்

நீ எழுந்தருளி எங்களுக்கு அநுஞ்செய்யவேண்டும்' என்று சொர்த்திப்ப, 'நீங்கள் களிகூரும்பிப்படியே வரந்தந்தேன்' என்று அப்பொழுது ஒருகூரல் உண்டாயிற்று. அதனைக்கேட்ட செங்குட்டுவனும மற்ஹையாசர்களும் மிகுந்த சந்தோஷமடைந்தார்கள் பின்பு செங்குட்டுவன் மாடலினுடு யாகசாலைக்குச் சென்றான். அப்பால், இளங்கோவடிகள் பத்திரிக்கடவுள்கோயிலுக்குச் சென்றார்; அவருக்குமுன்பு பத்திரிக்கடவுள்தேவந்திமேஹேரேன்றி அவருடைய வரலாறுகளைச் சொல்லி உவப்பித்தான்.

கோவலன் வெட்டுண்டுவிழுந்தகாலந் தெர்டங்கிப் பாண்டியநாட்டில் மழை இல்லாதபோயிற்று; வறுமையும் நோயும் அதிகரித்தன; அதிதெரிந்து கொற்கைநகரத்திருந்த அரசனாகிய இளஞ்சேழியன் பத்திரிக்கடவுளுக்கு ஆயிரம் பொற்கொல்லரைப் பலியிட்டுக் களவேள்விபாற்சாந்திசெய்து விழாவெடுத்தலால், அந்நாட்டில் மிகவும் மழைபெய்தது; முற்கூறிய வறுமையும் கோயும் நீங்கின. அதனைக்கேள்விபுற்றுக் கொங்குமண்டிலத்தரசரும், இளங்காபுரத்தரசனாகிய கயவாதுவும், சேழநாட்டில் உறைபூரிலிருந்த அரசனாகிய பெருநற்கிள்ளியும் கண்ணகிக்குக் கோயில்கட்டுவித்து நித்தியபூசை விழாமுதலியவற்றைச்செய்து வழிபட, அவர்நாடுகள் மிகுந்த வளமுற்றன.

சிலப்பதிகாரம்.

இரண்டாவது

மதுரைக்காண்டம்

மூன்றாவது

புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.

பெண்ணணி கோலம் பெயர்ந்தபிற்பாடு

புண்ணிய முதலவி திருந்தடி பொருந்திக்

கடுங்குதிர் வேணிலிக காரிகை பொருஅள்

படிந்தில சீறடி பரல்வெங் கானத்துக்

நு கோள்வ லுளியமுங் கொடும்புற் றகழா

வாள்வரி வெங்நையு மானகண மறலா

வரபுஞ் சூரு மிரைதேர் முதலையு

புருமுரு சார்ந்தவர்க் குறுகண் செய்யா

செங்கோற் றென்னவர் காக்கு நாடென

க0 வெங்சனும் போயிய விசையோ பெரிதே

பசலொளி தன்னினும் பல்லுயி ரோம்பு

நிலவொளி விளங்கி னீளிடை மருங்கி

னிரவிடை உழிதற் றோத மில்லெனக்

குரவரு நேர்ந்த மொள்கையி னமர்ந்து

கரு மொடுங்கோல வேந்தன குழிகள் போலப்

படுங்குதி ரமயம் பார்த்திருந் தோர்க்குப்

பனமீன ருணையொடு பாற்சதிர் பரப்பித்

தென்னவன் குலமுதற் செல்வன் றோன்றித்

* * * *

20 * * * *

தாதுசேர் கழுநீர்த தண்பூம பிணையல்

போதுசோ பூங்குழற் பொருந்தா தொழியவும
 னபந்தளி ராமமொடு பல்பூங் குறுமுறி
 செந்தளிர் மேனி சேரா தொழியவு

உரு மலயத் தோங்கி மதுரையின வளர்ந்து
 புலவர் நாவிற் பொருந்திய தென்றலொடு
 பானிலா வெண்கதிர் பாவைமேற் சொரிய
 வேனிற் திங்களும் *வேண்டுதி யென்றே

* வேண்டியினதே யெனவும பாடம.

ந.

சு ல ப் ப தி க ர ம்.

பார்மக ளயாவுயிர்த தடங்கிய பிள்ள
 ௩௦ ராரிடை யுழந்த மாதரை நோக்கிக
 கொடுவரி மறுகுங் குடிஞை கூப்பிடு
 மிடி.தரு முளியமு மினையா தேகெனத்
 தொடிவளைச் செங்கை தோளிற் கரட்டி
 மறவுரை நீத்த மாசறு கேள்வி

௩௫ யறவுரை கேட்டாங் காரிடை கழிந்து
 வேனில்லீற் திருந்த வேயகரி ஈரன ததுங்
 கான வாரணங் சதிர்வர வியமப
 வரிநவில் கொள்கை மறைதூல் வழுச்சத்துப
 புரிநூன் மார்ப ருறைபதிச் சேர்நது
 ௪௦ மாதவத் தாட்டியொடு காதலி தன்னையோர்

தீதுதீர் சிறப்புற் றிறையாகத் திருத்தி
 யிடுமுள் வேலி நீங்கியாங்குகார்
 செடுநெறி மருங்கி னீர்தலைப் படுவேன
 காதலி தன்ஞெடு காணாம போந்ததந்
 ௪௫ கூதுலைக் குருகி னுயிர்த்தனன் ஈலங்கி
 யுட்புலம் புறுதலி னுருவந் துரியார்
 சட்புல மயர்கதத்துக் கௌசிகன் மெரியான்
 கோவலன் பிரியக் கொடுத்தய ரெய்திய
 மாமலர் நெடுங்கண் மாதவி போன்றவ்
 ௫௦ வருந்திறல் வேனிற் கலர்களைந் துடனே
 வருந்தினை போலுந் மாதவி யென்றோர்
 பாசிலைச் குருகின் பந்தரிற் பொருந்திர்
 கோசிக மாணி கூறம் சேட்டே
 யாதுந் கூறிய வுரையீ துங்கெனத்
 ௫௫ தீதிலன் கண்டே னெனச்சென் றெய்திச்
 கோசிக மாணி கொள்கையி னுரைப்போ
 னிருநிதிக் கிழவனும் பெருமனை* கிழத்தியு
 மருமணி யிழந்த நாகம் போன்றது
 மின்னுயி ரிழந்த யாக்கை யென்னத்
 ௬௦ துன்னிய சுற்றந் துயர்க்கடல் விழந்தது
 மேவ லாளர் யாங்கணுஞ் சென்று
 கோவலந் தோழிக கொணர்கெனப் பெயர்ந்ததும்
 பெருமக னேவ லல்லதி யாங்கணு

*இழாஅனெனவும் பாடம்.

மரசே தஞ்சமென் றருங்கா னடைந்த

௬௫ வருந்திறல் பிரிந்த வயோத்தி போலப்

பெருமபெயர் மூதூர் பெருமபே துற்றதும்

வசந்த மாலைவாய மாதவி கேட்டுப்

பசந்த மேனியள் படர்நோ யுற்று

நெடுநிலை மாடத் துடைநிலத் தாங்கோர்

௭௦ படைபமை சேக்ரைப் பள்ளியுள் வீழ்ந்ததும்

வீழ்தாய ருற்றோள் விழுமங் கேட்டுத்

தாழ்தாய ரெய்தித் தாங்கென நிருந்தது

மிருந்தாய ருற்றோ ளிணையடி தொழுதேன்

வருந்தாயர் நீங்கென மலர்க்கையி னெழுதித்

௭௫ ஈண்மணியணையாற்குக் காட்டுக வென்றே

மண்ணுடை மூடங்ங் மாதவி யீத்தது

நீத்த வேலைகொண் டிடைநெறித் திரிந்து

நீத்திறம் புரிந்தோள் சென்ற தேயமும்

வழிமருங் கிருந்து மாதற வுரைத்தாங்

௮௦ கழிவுடை யுள்ளத் தாரஞ் சாட்டி

போதவிழ் புரிசுழற் பூங்கொடி நங்கை

மாதவி யோலை மலர்க்கையி னீட்ட

வுடனுறை காலத் துரைத்தெய வரசங்

குறுநெறி க்குந்தன் மண்பொறி யுணர்த்திக்

அந்நாட்டிய தாதலிற் கைவிட லீயா

னோட்டும் விரித்தாங் கெப்திய துணர்லீவா

னடி உண் முன்னர் யானடி வீழ்ந்தேன்

வடியாக கிளவி *மனச்சொல்ல வேண்டும்

குரவர்பணி யுததியுங் குலப்பிறப் பாட்டியோ

கூற டிரவிடைக கழிதற் கென்பிழைப் பறியாது

கையறு நெஞ்சங் கடியல் வேண்டும்

பொய்தீர் காட்சிப் புரையோய் போற்றி

யென்றவ னெழுதிய விசைமொழி யுணர்ந்து

தன்றி திலனெனத் தளர்க்கி நீங்கி

கூறுயென்றி தென்றே பெய்திய துணர்ந்தாங்

கெற்பயந் தோற்கிம் மண்ணுடை முடங்கல்

பொற்புடைத் தாகப் பொருளுரை பொருந்தியது

மாசில் குரவர் மலரடி தொழுதேன்

---

*மனங்கொள்ளெனும் பாடம்.

சு
சிலப்பதிகாரம்.

கோசுடி மாணி காட்டெனா சொடுத்து

கூற நடுக்கங் களைந்தவர் நல்லகம் பொருந்திய

விடுக்கண் களைதற கீண்டெனப் போர்கி

மாசில் கற்பின் மனைவியோ டிருந்த

வாசில கொள்ளை யறவிபா லணைந்தாந்

காடிய கொள்ளை யந்தரி னோலம

க00 பாடும் பாணரிற் பாங்குறச் சேர்ந்து

செநதிறம் புரிந்த செந்நோட்டி யாழிற்

றந்திரி சரததொடு துவவு றுத்தியார்த

தொற்றுறுப் புடைமையிற் பற்றுவுழிச் சோதறு

குரன்முதற் சைக்கலை யிலுவாயர் டட்டி

கக0 வரன்முறை வந்த முவரைத் தானத்துப்

பாய்கலைப் பாவை பாடற் பாணி

யாசான் திறத்தி னமைவரர் டோட்டுப்

பாடற் பாணி யினை யவறொடு

கூடற் சாவதங் கூறுந் னீரெனச்

கக0 காழகிற் சார்தங் கமழ்பூங் குங்கும

நானிக் குழம்பு ஈலந்சொ டேயவை

மான்மதச் சார்த மனங்கமழ் தெவ்வத

தேமென சொழுநோ றாடி யாங்குத்

தாதுசேர் ஈழநீர் சண்பகை கோதையொடு

கஉ0 மாதனி மல்லிசை மனைவளர் முல்லைப்

போதுவிரி தொடையற் பூவனை பெய்நாறு

யட்டிற் புகையு மகலங் காடி

முட்டாக் கூவியர் மேரதகப் புகையு

மைந்தரு மகளிரு மாடத் தெடுத்த

கஉ0 வந்தீம் புகையு மாகுதிப் புகையும

பல்வேறு பூம்புகையனை இ வெல்போர்
 விளங்குபூண் மார்பிற் பாணமுயன் கோயிலி
 னளந்துணர் வறியா வாருயிர் பிணிக்குங்
 கலவைக் கூட்டங் காண்வரத் தோன்றிப்
 கரு0 புலவர் செந்நாப் பொருந்திய நிவப்பிற்
 பொதியிற் மென்றல் போலா தீங்கு
 மதுரைத் தென்றல் வந்தது காணீர்
 நனிசேய்த் தன்றவன் திருமலி மூதூர்

கரு.—புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.

கரு0 முன்னாண் முறைமையி னிருந்தவ முதல்லியொடு
 பின்னையு மல்லிடைப் பெயர்ந்தனர் பெயர்ந்தாங்
 கருந்திறற் கடவு ளகன்பெருங் கோயிலும்
 பெரும்பெயர் மன்னவன் பேரிசைக் கோயிலும்
 பால்கெழு சிறப்பிற் பல்லியஞ் சிறந்த

கச0 காலே முரசுக் கனைஞா லோதையு
 நான்மறை யந்தணர் நவின்ற வோதையு
 மாதவ ரோது மவ்ந்த வோதையு
 மீளா வென்றி வேந்தன் சிறப்பொடு
 வானோ ரெடுத்த நாளணி முழுவமும்
 கசரு போரிற் கொண்ட பொருகரி முழக்கமும்
 வாரிக் கொண்ட வயக்கரி முழக்கமு ம

பணைநிலைப் புரவி யாலு மோதையுங்
கிணைநிலைப் பொருநர் வைகறைப் பாணியுங்
கார்க்கட லொலியிற் கலிகெழு கூட

கரு0 லார்ப்பொலி யெதிர்கொள வாரஞர் நீங்கிக்
குமவமும் வருளமுங் கோங்கமும் வேங்கையு
மவமு நாகமுந் திலகமு மருதமுஞ்
சேடலுஞ் செருந்தியுஞ் செண்பக வோங் ளும்
பாடலந் தன்னொடு பன்மலர் விரிந்து

கருரு குருகுந் தளவமுங் கொழுங்கொடி முகண்டையும்
விரிமல ரதிரலும் வெண்கூ தாளமுங்
குடசமும் வெதிரமுங் கொழுங்கொடிப் பசுன்றையும்
பீடவமு மயிலையும் பிணங்கரின் மணந்த
கொடுங்கரை மோலைக் சோஷை யாங்கணு

கசு0 மிடைந்துகுழ் போகிய * *
* * * *
* * * *
* * * *

கரைநின் றுதிர்ந்த கவிரிதழ்ச் செவ்வா

கசுரு யருவி முல்லை யணிநகை யாட்டி

விலங்குநியிர்ந் தொழுகிய கருங்கய னெடுங்கண்
விரைமலர் நீங்கா வலிரறற் கூந்த
*லுலகுபுரந் தூட்டு முயர்பே ரொழுக்கத்துப்
புலவர் நாவிற் பொருந்திய பூங்கொடி

* உலகுபுரிந்தென்றும் பாடம்.

களர வையை யென்ற பொய்யாக் குலக்கொழு

தையற் குறுவது தானறிந் தனன்போற்

புண்ணிய நறுமல ராடை போர்த்துக்

கண்ணிறை நெடுநீர் கரந்தன ளடங்கிப்

புனல்யா றன்றிது பூம்புனல் யாதென

களருவனநடை மாதரு மையனுந் தொழுது

பரிமுக வம்பியுங் கரிமுக வம்பியு

மரிமுக வம்பியு மருந்துறை யியக்கும்

பெருந்துறை மருங்கிற் பெயரா தாங்ரண்

மாதவத் தாட்டி-யொடு மரப்புணை போங்கத்

கஅருதேமலர் நறுமபொழிற் றென்கரை யெய்தி

வானவ ருறையு மதரை வலங்கொளத்

தானனி பெரிதுந் தாயுடைத் தென்றந

சருமினை யடுத்த வகழிஞ்ஞம் போகிச்

கருநெடுங் குவளை யு மாம்பலங் கமலபு

கஅரு தையலுங் கணவனுந் தனித்து லுயர

மைய மின்றி யறிந்தன போலப்

பண்ணீர் வண்டு பரிந்துனைந் தேங்கி .

கண்ணீர் கொண்டு கா லுற நடுங்ரப்

போருழந் தெடுத்த வாரேயி னெடுங்கொழு

ககூ0 வாரலென் பனபோன மறித்தபை கஅ1 .

புள்ளணி சுழனியும் பொழிஞ் ம பொருந்து
 வெள்ளநீர்ப் பண்ணையும் விரிநீ டீரரியுங்
 காய்க்குலைத் தெங்கும் வாழையுங் சமுத்திர
 வேய்ததிரட் பந்தரும் வினங்கி, விழுங்கை
 ஊருயறம்புரி மாந்த ரன்றிச் சேரர்ப்
 புறஞ்சிறை மூதூர்ப் புச்சனர் புரிந்தென.

சிலப்பதிகாரம் என்பது, சிலம்பினது அதிகரித்ததொழுகையது என அன
 மொழித்தொகையாய் துலுக்குக்காரணப்பெயராய் நறு. அக்காரம் - அதி
 கரித்தல். இராசரீதியில் தவறின அரசரை அடக்கடவுள் கூற்றாய் கின்று
 கொல்லு மென்பதும், பத்தினியை மக்களையன்றித் தேவரும் முனிவரும்
 எத்துதலுயல்பென்பதும், முனசெய்த இருவிஷயம் செயதமுறையே செய்
 தோணொடிவந்து பயனுட்டுமென்பதுமாகிய இம்முன்றம் சிலம்புகாரண
 மாகத் தோன்றலின், தூலாகிரியராகிய இளங்கோவடிகள், இந்நூற்குச்
 சிலப்பதிகாரம் என்று பெயரிட்டனர்; இதனை, (பதிகம், அடி - ௫௫ - ௬௦)

க௭.—புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.

எ

“அரசியல் பிழைத்தோர்க் கறங்கூற்றுவது, முரைசாலைத்திணிக் குயர்ந்தோ
 ரேத்தலு, முழவினையுருத்தவநதூட்டுமென்பதுஉரு, சூழ்வினைச்சிலம்புகார
 ணமாகச், சிலப்பதிகாரமென்னும் பெயரா, சூட்டுமயாமோர்பாட்டுடைச்
 செய்யுள்” என்பதனுலுணர்க. சிலம்புகாரணமாக இம்முனறுந்தோன்று
 தல கதைசுருக்கத்தால உணரப்படும்.

மதுரைக்காண்டம் மதுரை - பாண்டியநாட்டி விராசுதானியாகிய
 தென்மதுரை. காண்டம் - கூட்டம் எனவே, மதுரையிலகடந்தசரித்திரத்

தின் கூட்டதகையுடையதென்பது திரண்டபொருள்.

புறஞ்சேரியிருத்தநாதை. (சண்ணகியுடனே கோவலன்) மதுரைப்புறஞ்
சேரி பிறச்சென்றதங்கினகாலையென விரியும். காதை - கதையையுடையது.
புறஞ்சேரியென்றது, மதுரைக்காததின் வெளியிடத்தான முனிவரிருக்கை
யை. இவாகள் இவ்வனம் அவருத்தங்கினது, கிலம்பைவிறறு வியாபாரஞ்
செய்து பொருள்தேடுமப்பாருடிக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தினின்றும் மது
ரைக்குப்புறட்டிடப்போருமபொழுது இடைவழியி லென அதிக.

க. யாணனணி கோலம பெயர்ந்தபிற பாடு

இ - ள். முறகூறிய சாலினியாகிய பெண அணிந்த கோலமும் கூத்தும்
முடிந்த விஞ்ஞக வெணக

பிறபாடு - முருசொல. கோலமெனவே கூத்தும் அடங்கிற்று.

(குறிப்பு) முறகூறிய - கீழ்வட்டிவவரியிறகூறின. சாலினி - தேவ
ராட்டி, ஆவேசகாரி.

உ புணவிய முதலவி திருந்தடி பொருந்தி

இ - ள். தவத்திறகுத் தலைவியாகிய கவுந்தியடிகளுடைய திருந்திய
அடியைச் சென்றசோத தென்க.

க - ஸ கடுங்கதிர வேலிலிக் காரிகை பொருளாள்

படிந்தில நீறடி பரலவெங் கானத்து

இ - ள இவ்வழஞ்சீமை யையுடையாள இரதக் கடிய கதிரின் வெம்
மையைத் தனமெய்யிற்படப் பொருள, அதுவுமணி இவள்கிற்றடியும் வெய்
ய்பருக்கையையுடைய இப்பாலைநெறியிற படிந்தில வென்க.

உள்ளடி கொப்படிந்ததலிற குஞ்சித்திடந்தமைகூறின.

ரு - ள. கோள்வ லுளியமுங் கொடும்புற் மகழா

வாள்வரி வேறுகையு மானகண மதலா

இ - ள். நேரிட்டாரைக் கைக்கொள்ளுதற்கு வலிய கரடியும் தாம் அக
ழக்கடவ புறநிலையும் அகழா; ளுளிபொருந்திய வரியையுடைய புலியும் தாம்
மாறுபடக்கடவ மானினத்தோடு மாறுபடா வென்க.

பாமபு உறைதலிற் கொடும்புற்றென்றார்.

(கு-பு.) அகழ்தல-தொண்டில வான்-உரிச்சொல். வரி-உடம்பின்கோடு.

எ - க0. அரவுகு குரு மிராதேர் முதலையு

முருமுரு சார்த்தவர்க் குறுகண் செய்யா

செங்கோற தென்னவர் காக்கு நாடென

வெககணும போகிய விசையோ பெரிதே

அ சில ப் ப திகாரம்.

இ - ள். முற்கூறியவையன்றி, இராதேருமுதலையும் பாம்பும் பேயும் இடியும் ஆகிய இவை தம்மைநலிந்தவர்க்கு வருத்தஞ்செய்யத் தருவன வாயினும் செய்யா; செங்கோள்மையையுடைய தென்னர் ஆணையாற்காக்கு நாடென்று திசையெங்கும் பரந்த இசை மிகப் பெரிதாகலா னென்க.

இவற்றான், இவனானையும் ஐவகைநிலத்திற்குரிமையுங் கூறினார். ஐவகைநிலனென்பது எவற்றாறபெறுதுமெனின், —கானமென்பதனால் முல்லை யும், குர் காடி யெனப்பவற்றாற் குறிஞ்சியும், வேங்கையென்பதனால் பாலை யும், உருமுவெனப்பதனால் மருதமும், முதலையென்பதனால் கெய்தலும் பெறுதும். இவ்வகைபான இவனாட்டு இக்காலத்துவருத்துவது இவ்வெயிலொன்றமே பென்பதாயிற்று.

(கு - பு.) தென்னவர் - தென்னாடாள்பவர்; பாண்டியர். ஆணை - கட்டளை. இசை - புகழ். “இசையாற்றிசைபோயது” எனறார்கிந்தாமணிபாரும்.

கக - கசு. பகலொளி தனனினும் பல்லுயி ரோம்பு

நிலவொளி விளக்கி னீளிட மருங்கி

னிரவிடைக் கழித்த கேத மில்லனக்

குரவரு நோந்த கொள்கையி னமர்ந்து

இ - ள். அங்ஙனம் வருத்தும் பகற்கதிர்விளக்கத்தினும் பல்லுயிர்க்கும்

அருள்செய்யும் இராக்கதிர்விளக்கத்தோடே நெடிய வழியிடையைக் கழி
தற்கு வரும் ஏதப்பாடு ஒன்றுயில்லை யென்று கோவலன்சொலலக் கவுந்தி
யடிகளும் ஒக்குமென்று உடன்பட்ட கோட்பாட்டோடேமேவி யென்க.

(கு - பு.) பகற்கதிர் - சூரியன். இராக்கதிர் - சந்திரன். ஏதப்பாடு -
இடையூறு. [‘நீளிடை - காடு’ என்பர் அரும்பதவுரையாசிரியர்.]

கரு - கசு. கொடுங்கோல் வேந்தன குடிகள் போலப்

படுவகதி ரமயம் பார்த்திருந் தோர்க்கு

இ - ள். கொடுங்கோன்மையுடையவேந்தன்குடிகள் அவனபோங்
காலத்தையும் தண்ணளிவேந்தன் வருவகாலத்தையும் நோக்கியிருக்கு
மாறுபோல வெங்கதிர் பரிமமயத்தையும் தண்கதிர் எழுமமயத்தையும்
பார்த்திருந்த இவர்கட் கென்க.

(கு - பு.) வெங்கதிர் பரிமமயம் - சூரியாஸ்தமனசமயம் தண்கதிர் எழு
மமயம் - சந்திரோஸ்தமனசமயம்.

கஎ - கஅ. பன்மீன் றுணையொடு பாற்கதிர் பரப்பித்

தென்னவன் குலமுதற் செலவன ரேன்றி

இ - ள். அத்தென்னவன்குலத்திற்கு முதல்வனாகிய திங்கட்செல்வன்
பலவகைப்பட்ட மீன்றுணையுடனே தண்ணளிப்பகுதியவாகிய சதிர்களைப்
பரப்பித் தோன்ற வென்க.

தோன்றி - தோன்ற. மீன்றுணை - கயற்கொடித்தாணையுமாம்.

(கு - பு.) முதல்வன - ஆதிபுருஷன்; பாண்டியன் சந்திரகுலத்தவனா
தலின், இவ்வளவுகறிஞர். மீன - விணமீன்; நகரத்திரம். தாணை - சேணை.
பாற்கதிர் - அமிருதகிரணம்.

கக. — புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.

கக

தாதுசேர் கழுதீர்த் தன்ஃபும் பிணையல
 போதுசேர் பூங்குழற் பொருந்தா தொழியவும்
 பைந்தளி ராரமொடு பலபூங் குறுமுறி
 செந்தளிர் மேனி சேரா தொழியவு
 மலயத் தோங்கி மதுரையின் வளர்ந்து
 புலவர் நாவிற்குப் பொருந்திய தென்றலொடு
 பாணிலா வெண்கதிர் பாவைமேற் செரிய
 வேனிற் திங்களும வேண்டுதி யென்றே
 பாாமக ளாயாவுயிர்த் தடங்கிய பின்னர்

வேண்டுதி - முன்னிலைகளை.

இ - ள். பார்க்கார், பாவாய, முன்னொ ளின்மொழுகன் நினைப்பிரிந்த
 இளவேனிற்காலத்திலு,***அழகியசந்தனத்தனிரோடேபலபூக்களினிதழு
 ம் கிவந்ததளிர்போலும் மேனியைச சேரப்பெறவாபொழியவும்,பலவகைப்
 பூந்தாஅம் கழுதீர்ப்பிணையலும் முலலைமலர் பற்றறாத பூவகுழலிற் பொருந்
 தாவாயொழியவும், மலயத்தேமுனைத்தி மதுரையிலேவளர்ந்து புலவர்காவி
 லேபூத்து சிலைபெற்ற தெனறலோடே வெள்ளிய ஒளியையுடைய திங்களின்
 கதிர் நின்மெய்யிற்சொரிதலொழியவும் வேண்டி இப்பொழுது வேனிற்றிங்
 கள் இவ்வெண்கதிரை நின்மெய்யிற்சொரியவும் விரும்பியிருப்பையே; இரா
 யெனச்சொலிவருந்திகெட்டுயிர்ப்புக்கொண்டு அவளதுயின்றின் னெனக.

எகாரம் - எதிர்மறை. இலசொறகர்வருவிக்க. இத்தியையும் இவள்
 புணர்ச்சியின்பம் பெறுமனோக்கிப் பாாமகள் இரங்கிக்கூறினாள். என்னை
 புணர்ச்சியிலலாதவா உதனின், —மாதவியோடு புலவதுபோதலானும், மது
 பைக்குச்செல்வதற்கு ஒருப்பட்ட ஸௌகியத்தலானும், மேற் கவுந்தியடி
 காநடல்வழிச்செல்லுதலானும் யான்றிம மெய்யுதன்மாதிராமல்லது புணர்
 ச்சியிலலென வுணர்க.

(கு - பு.) பிணையல - மாலை. கற்றிருக்கிறந்தெனறு முலலைகூறினார்.
 மலயம் - பொதியமலை. புலவர்காவிலேபூத்தல் - புலவர்களால்வருணிக்கப்

படுத்தல். பாவை - அண்ணமலிளி. பார்மகள் - பூமிதேவி. பாவாய் - அழகிய பெண்ணே! புலத்து - மாறுபட்டு.

கூ - கூ. ஆரிடை யுழந்த மாதரை நோக்கிக்
கொழிவரி மறுகுங் குடினாறு கூப்பிடு
மிடிதரு முனியமு மிடிசயா தேகென

இ - ள். கோவலன் அரியவழியிடைத் துயருழந்த கண்ணகியைநோக்கி, இவ்விரவில் காஞ்செல்கின்றநெறியிடைப் புலி மறுகும்; பேராந்தை குழறும்; காடி இடிக்கும்; இவற்றிற்குத் துணுக்கென்றது ஏருவாயாக வெள் நென்க.

சு

கூ சிலப் பதி காரம்.

மறுகும் - வாய்விடும்; குறுக்கிடுமெனினுமமையும். இடிப்பு - அதிர்ப்பு; உறட்டட்டட்டெனப் பறப்பறைகொட்டல.

கூ - கூரு. தொடிவளைச் செவகை தோளிற் காட்டி.

மறவுரை நீத்த மாசறு கேள்வி

யறவுரை கேட்டாங் காரிடை கழிந்து

இ - ள். அங்கனங்கூறியகோவலன் இவட்குக் கண்டியில் மயங்குதலானும் குஞ்சித்தித் தளர்ந்துகடத்தலானும் வளைவையுடைய வளைபொருந் திய செங்கைக்குத் தள்ளோள் ஆதாரமாதலை அங்கனங்கூறிக்காட்டி இவள மனத்தையரீங்குதற்பொருட்டு மறவுரைகளினின்றவீங்கிய மாசற்ற கேள்வியையுடையாள் கூறும் அறவுரைகளைக்கேட்டு அதனானே தொலைத்தநகரிய வழியைத் தொலைத் தென்க.

தொடி - வளைவு; * “தொடிக்கட்டிவை” என்றாராகலின். கேள்வி

பென்றார், அத்தையுடைய கவுந்தியடிகளை ; ஆகுபெயர்.

(கு - பு.) மறவுரை - அத்நாமவார்த்தை அதவுரை-தருமோடதேசம்.
[‘தோளிற்காட்டி - அவன்கைபத்தன்’தோளிலேசேர்த்து’ என்பது அரும
பதவுரை.]

௩௬ - ௩௭. வேனிலவீற றிருந்த வேய்கரி காணத்தக்

காண வாரணங் கதிர்வா வியமப

இ - ள். வேனில நிலைபெறுதலாலே வெந்துகிர்த்தகிட க்கின்ற மூங்கி
ற்காட்டிலே காட்டுக்கோழிசேவல்கள் கதிர்வாழ்ச்சையைஅறிவிக்க வென்க.

ஆளித்திங்கட் கடைகாளாகலின், வீறறிநூர்தலவன்றார்.

(கு - பு.) வேனில் - முதுவேனில். கதர்வாழ்ச்சி - ஞரியோதயம்.

௩௮ - ௩௯. வரிநவில் கொள்ளக் மறைநூல் வழக கத்திப்

புரிநூன மர்ப ருறைபதிச சோந்து

இ - ள். நாவால் மறைநூலநவிலாது வரிப்பாட்டைவிலுங் கோட
பாட்டையுடைய நூலணிமார்ப ருறைவதோர் டதியைச் சோக தென்க.

புக்கென்னாது சேர்ந்தனறதனால், அந்தப்பாபாபா இழுககியவொழு
க்கமுடைமை தமது சாவகநோனபுக்கேலாமைபின், ஊர்க்கயல்தோர் நக
ரிற் கோயிற்பக்கத்திற் சேர்ந்தா டென்க.

(கு - பு.) நவிலும் - சொல்லும் பதி-இடம் [வழுககம் - தப்புதல்]

௪௦ - ௪௩. மாதவத் தாட்டியொடு காதலி தனனைப்போ

திதுதீர் சிறப்பிற் சிறையகத் திருத்தி

யடுமுள் வேலி நீங்கி யாறுகோர்

நெடுநெறி மருங்கி னீர்தலைப் படுவோன

இ - ள். அந்தவியுயற்காலததே கவுந்தியடிகளுடனே கண்ணகியை
யும் ஓரொதுக்கமாகிய எல்ல அடைப்பகத்தே வைத்து அவ்வேலியில் இடு
முள்ளொன்றைப்பிரித்து அதனைநீங்கிக் காலைக்கடன்கழித்தறகு நீணெறிக்
கண்ணதோர் கீர்நிலைக்கண தலைப்படுகின்றவ னென்க.

* சீவகசிந்தாமணி, துணமாலையாரிலம்பகம், ௮௨.

நெடுநெறி - பெருவழி.

(அரும்பதவுரை.) சேமமுள்ளதோரிடத்திருத்தி. இடுமுள்வேலி - சுற்றும் வேலியையுடைய இவர்களிருக்கிறவிடம். கீர்தலைப்படுகை - சந்திபண்ணுகை.

சச - சள. காதலி தனனெடு கானகம் போந்ததற்

கூதலைக் குருகி னுயிர்த்தனன் கலங்கி

யுட்புலம் புறதவி னுருவந் திரியாக்

கட்புல மயக்கத்துக் கௌசிகன் நெரியான்

இ - ள். அவனுன் சென்றுவின்ற கோவலன், தன் காதலியோடு கானகத்தின்கண் போந்ததறது உலையினூதூந்நுத்திபோல நெடுயிர்த்து உள்வெதும்பிக் கலங்கித் தனிமையுற்று நிறமவேறுபடுதலாற் கௌசிகன் கட்புலமயக்கத்தான அறிபாளு பென்க.

உலைக்குருகு - வெளிப்படட.

(அந - உரை) கட்புலமயக்கத்தி - கண்ணிற்பிரடையற்றதாதலால்; தன்னறிவுமயக்கத்தாலென்றுமாம். கவுசிகன் - கோசிககோத்திரத்தான்; பெயருமாம். இவன்மாதவிகடையாயினோரந்தணன். அவனோஅல்லனோ வென்று அயிர்த்து.

சஅ - நுங். கோவலன் பிரிபக் கொடுத்தப ரெய்திய

* மாமலர் நெடுங்குண மாதவி போன்றிவ்
வருந்திறல் வேன்றி கலர்களைத் துடனே
வருந்திற போலுநீ மாதவி பென்றோர்
பாசிலைக் குருகிப் பந்தரிற் பொருந்திக்
கோசிக மாணி கூறக் கேட்டே

இ - ள். அங்ஙனம் அவன் நிறம்பேறுபடுதலானும் தான் சேய்மைக் கணவிறதலானும் ஐயுற்ற அவ்வையத்தீர்வான் கோவலன்பிரிவித்காற்றாது காமத்தியால் சூயாமுற்று அலணாப்பொறுது அப்பொழுதேவருந்திகின்ற மாதவியைப்போன்று கீழும் இளவேனிலநீங்க அப்பொழுதே அதற்காற்றாது பொறுத்தற்கரிய வெம்மைபையுடைய முதுவேனிந்தகாலத்துவெயிலால் து யாமுற்று அலணாப்பொறுது வளைந்து அக்காலவலிமையோடேவருந்தி னுப் ; மாதவியென்னும்பெயர்வாசிக்கோ வென்று ஓர்பசியஇலையுடை யருருக்கத்திபடர்ந்தமிழையுடைய இடத்திலே சென்றுநின்று அக்கோசி கனென்கிற மறையவன் கூறக் கேட் டெனக.

பாசிலையென்றார், இளவேனிற்கட் செந்தளிராயது முதுவேனிற்கு முற் றிப் பாசிலையாயிற் றென்பது தோன்ற.

(கு - பு.) அவன் - கோவலன். தான் - கௌசிகன். சேய்மைக்கண் - தூரத்தில். ஐயம் - சந்தேகம். தீர்வான் - தீர. அலர் - பலர்தூற்றும்பழி யும், மலரும். [குருகு - குருக்கத்தி. கோடையாஸ்டுந்தழுவெல்லாமுநிர் ந்து பொலிவழிந்து நின்றதனைக் கண்டு மாதவியைப்போலப் பொலிவழிந்த

கஉ சி ல ப் ப தி க ா ர ம்.

னை யென்று குருக்கத்திநீழற்பொருந்தினான். மாதவி - குருக்கத்தி.] பசு மை + ஐலை = பாசிலை.

ருசு - ருரு. யாதூரீ கூறிய வுராய் திங்கெனத்

தீதினை கண்டே னெனச்சென் றெய்தி

இ - ள். இங்ஙனம் கோசிகள்கூறக்கேட்ட கோவலன் நீ இங்குக்கூ றிய இக்கூற்றிற்குப் பொருள்யாதென அசதியாட, இனி ஐயமுடையேளல் லேன், கோவலனெனவறிந்தேனென உட்கொண்டு சென்றுசேர்ந் தென்க.

ருசு. கோசிக மாணி கொள்ளையி னுணாப்போன்

இ-ள். கோசிகள் தான்வந்த கருமக்கோட்பாட்டினைக் கூறுகின்றவன்,

ருள - ருஅ. இருதிதிக் கிழவனும் பெருமனைக் கிழத்தியு
மருமணி யிழந்த நாகம் போன்றதும்

இ - ள். இருதிதிக் கிழவனும் அவனமனைக்கிழத்தியும் அரிய மணியை
யிழந்த நாகம்போல அழகும் ஒளியு மிழந்து ஓடுகியதும்,

(ரு - 4.) இருதிதிக் கிழவன் - மக்களால்வந்திருக்கிறவன் ; கோ
வலன்தந்தையாகிய மாசாததியான். பெருமனைக்கிழத்தி - கோவலனதாய்.
மணி - மாணிக்கம்.

ருக - சு0. இன்னுயி ரிழந்த யாக்கை மென்னத்
துன்னிய சுற்றந் துயர்க்கடல பிழந்ததும்

இ - ள். நெருங்கியகிளைஞர் இடையவுயரையழாத யாக்கைபோலச்
செயலமாண்டு துயர்க்கடலிலே யழுதுகின்றதும்,

இனி, யாக்கையிழந்த இன்னுயிரெனமாறி வீழ்பெறற்குரியவுயிர் இள
மைக்காலத்தே யாக்கையை யிழந்தலில் தவஞ்செய்யப்பெறுது பிறவிக்க
டலகத்தழுந்தமாறுபோல வெண்புமாம்.

சுக - சு2. ஏவ லாளர் யாங்கணஞ் சென்று

கோவலத் தேழிக் கொணர்கொட்ப் பெயர்ந்ததும்

இ - ள். இருதிதிக் கிழவன் தன்ஏவலாளரை ரோகி எத்திசைக்கண்
னுஞ்சென்று கோவலனைத் தேழிக் கொண்டு வருகவென்றுருக அவர் எத்தி
சைகளிலுஞ் சென்றதும்,

போந்ததும் பாடமாயின், இத்திசையினும் சிலாபோந்ததுவு மென்க.

சுக - சுசு. பெருமக னேவ லலலதி யாங்கணு

மரசே தஞ்சமென் றருங்கா னடைந்த

வருந்தில பிரிந்த வயோத்தி போலப்

பெரும்பெயர் மூதூர் பெரும்பே ஆற்றதும்

இ - ள். எத்தனைச் சிறுதொழிலாயினும் பெருமகனேவிய பணிவிடையைச் செய்தலே அரியபொருளாதலல்லது பணிவிடையன்றாயின் அரசாட்சி என்றும் எளிமைப்பொருட்டாமென்று கருதி அடைதற்கரிய வெங்காளிலே சென்றடைந்த இராமன் நீங்கப்பட்ட அயோத்தியின்கணுள்ளார் செயலற்று மயங்கினுற்போலப் பெரிய புகழையுடைய புகாரின்கணுள்ளார் பாவரும் மிகவும் அறிவுமயங்கியு செய்தியும்,

கக. — புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.

கக.

பெருமகன் - தசாதன். தஞ்சம் - எளிமை. அருந்திதல் - இராமன்; அன்மொழித்தொகையாருபெயர். பேதுறவு - அறிவின்றிவு.

(கு - பு) “ தஞ்சக்கிளவியெண்மைப் பொருட்டே ” என்பது தொல்காப்பியம் - இடைச்சொல்லியல் - சுஅ. முதுமை + ஊர் = மூதூர்.

கீள - எ0. வசந்த மாலைவாய் மாதவி கேட்டுப்

பசுநத மேனியள் படர்நோ யுற்று

நெடுநிலை மாடத் திடைநிலத் தாங்கோர்

படையமை சேக்கைப் பள்ளியுள் வீழ்த்ததும்

இ - ள். திருமுகத்தை மறுத்தக்கூறியமாற்றத்தை வசந்தமாலைவாய்க்கேடடுப பசாதமேனியளாய் நினைவாகிய வருத்தமுற்று உயர்ந்த எழுநிலைதையுடைய மாடத்துராலாநிலத்து ஓர்படுக்கையமைந்தசேக்கையிடத்தே மாதவி மயங்கிழிந்ததெய்தியும்,

அசுரு - அசை. பள்ளி - இடம்.

(கு - பு) திருநாம - பத்திரிகை. வசாதமாலை - மாதவிதோழி; கூன்பெற்ற ம இயலுநாபபெயருணர். படர்நோய் - மனோவியாதி. இவ்வரலாறு, கீழுவேணி உகாதையிற கூறப்பட்டது.

எக - எஉ. வீழ்நாய நுந்நோள் விழுமவ கேட்டுத்

நாநாய பொய்தித் தான்சென் றிருந்ததும்

இ - ன். அயய எம சீரகநோயுறவன் வருததத்தைக்கேட்டுச் செரு
க்கடவகிடு நாழாத ஸபாமயதித் தான செனறிருந்த செய்தியும்,

வீழ்நாய - வீழ்ப்பகதான்வருநாயர்.

(அரு - உரை.) அயருந்நோள் - மாதவி. தான் - கோசிகன்.

எக - எசு. இநாநாய நுந்நோ ளிணையடி தொழுதேன்
யருநாயர் சீக்கென மலரீகையை நெழுதிக்
கணமணி யசையாறருக் காட்டுக வென்றே
மண்ணுடை முடவகன மாதவி யீத்ததும்

*இ - ன். அயய எம மிக்கநாயாமுற்ற மாதவி, நின்னிணையடியைத்தொ
ழுத்தான்; எனகரு இவநாமவருநாயரைத்தீர்ப்பாயாகெனச் சொல்லித் தன்
கையாலெழுதி இய்வோலையை எனகண்ணிற் கருமணிபோலவானுகருக்
காட்டிவாயாக வென்று தனகையிறந்ததெய்தியும்,

இது தன்மைக்கண வந்தது.

(அரு - உரை.) இணையடி - கோசிகனதடி. மண்ணுடைமுடங்கள்
இலசகிசை.

எஎ - எஎ. ஈத்த வோலெகொண் டுடைநெறித் திரிந்து

தீத்திறம புரிநதோன சென்ற தேயமும்

இ - ன். அகவனநந்த ஓலையைக்கொண்டு இடைநெறியெங்கும் தி
ரிந்து தேடியுங் காணாமல தான்சென்ற தேயங்களும்,

(ரு - பு.) தீத்திறம்புரிநதோன - அந்தணன்; கோசிகனாகிய தான்.

சுசு
சிலப்பதிகாரம்.

எக - அஉ. வழிமருங் கிருந்து மாசற வுரைத்தாய்

கழிவுடை யுள்ளத் தாளு ராட்டி.

போதவிழ் புரிஞுழற் றுங்கொடி நங்கை

மாதவி யோலை மலர்க்கையி னீட்ட

இ - ள். முற்கூறிய நெடுநெறியாகிய வழிப்பக்கத்தே யிருந்து ஒழிவ
றவுரைத்தபின்பாக அழித்தலைத்தருகின்ற உள்ளத்தையும் நிறைந்த காம
நோயையுமுடையாளாகிய போது அவிழ்ப்பாட்ட புரிந்த குழலையுடைய மா
தவி தந்த வோலையைக் கோவலன்கையிலே கொடுத்தானாக;

போதவிழ் - குழலுக்கு அடைமொழி.

(கு - பு.) போது - போரும்பு; மலரும்பருவத்து அரும்பு.

அக - அசு. உடனுறை காலத் துரைத்தநெய் வாசங்

குறநெறிக் கூந்தல் மண்பொறி யுணர்த்திக்

காட்டிய தாதலிற கைவிட லீயா

னேட்டகம் விரித்தாங் கெய்திய துணர்வோன்

உணர்வோன் - பெயர்.

இ - ள். அங்ஙனங்கொடுத்த ஓலைமடிப்புறத்துமண்மேல் மாதவிக்குற
நெறிக் கூந்தலாலொற்றியபொறி தன்னுடனே கூடியுறைகின்றகாலத்தே
வாசனெய்யுரைத்த தன்மையைத் தனக்கு உணர்த்திக்காட்டியதாதலான்
அதனைக் கையாற கடிதின் விடுவியாணய்ப் பின்னர் விடுவித்து ஏட்டை விரி
த்து அதனுட்கிடந்த வாசகத்தின் பொருண்மை யுணர்கின்றவ னெனக.

குறநெறி - செறிந்தவறல். வாசகையின் செவ்வியனமையைப் பொறி
காட்டிற் நெனவுமாம். கூந்தற்பொறியெனக. உரைத்தல் - புகுதல். கை
விடலீயான் - மெய்ப்பம்மறந்தம் ஒலைத்தலையை நெகிழவிட்டிலனென்றுமாம்.
எழுதியதூஉம் பாடம்.

(அரு - உரை.) கூந்தல்மண்பொறி - கூந்தலாலிட்ட இலாஞ்சலை
நாற்றம் அறிவித்ததாதலால் தான் விடுகலனாய்.

அள. அடிகண் முன்னர் யானடி வீழ்ந்தேன்

அடித்தலத்தில்வீழ்தல் - வணக்கம்.

இ - ள். தேவரீர்திருவடிகளைத் திக்குமோக்கித்தண்டம்பண்ணினேன்;
இதனைத் திருவுளத்திலே கண்டருள்க;

கண்டருள்கவென இவ்விடத்து ஒருசொல்வருவிக்க. இஃது
ப்பாசரம். இனி அக்காரிகைபாசரம்.

(கு - பு.) காரிகை - பெண்; மாதவி. பாசரம் - வசனம்.

அஅ - கூஉ. வடிமாய்ச் சிவவி மனக்கொளல் வேண்டும்
குரவர்பணி யன்றியும் குலப்பிறப் பாட்டியோ
முரவிடைக் கழிதற் கென்பிழைப் பறியாது
கையறு நெஞ்சங் கடியல் வேண்டும்
மொய்தீர் காட்சிப் புளையோய் போற்றி

கக. - புறஞ்சேரியிறுத்தகாலை. கரு

இ - ள். வடிமொழியுணர்ந்து குற்றமீர்த்த நற்காட்சியையுடைய உ
யர்ந்தோனே, இருமுதுகுரவர் பணிவிடையொழிந்ததன்மேலும் குலத்திற்
பிறந்து கற்பையாளுதலுடையவளுடனே இரவில் நகரிடையைக் கழிந்து
போதற்கு வந்தபிழைப்பென்றே? அஃது அறியாது என்பிழைப்போவென்று
அவலித்து அரற்றிக் கவலித்துக் கையாற்றின்கண் நெஞ்சஅழுங்காரின்றது;
என்பிழைப்பெனினும் மகளிர்சொல் குற்றமறாதுசொல்லென்று திருவுளம்ப
ற்றல்வேண்டும்; இதவேயன்றி எனக்கு இப்பொழுதுகடக்கின்ற இச்செய
லறவு நன்றன்று; அதனைக்கடியல்வேண்டும்; ஆதலால் இவ்வாற்றான் நின
க்கு ஓர்புகழ்க்குறைபாடின்றாகப் போற்றுவாயாக;

முன்னர், *“கங்கை தன்னைப் புணர்ந்தாலும்” எனவும், *“மங்கை மா
தர் பெருங்கற்பு” எனவும் ஆண்டுக் கூறினமையன், ஈண்டுக் குலப்பிறப்பா
ட்டியெனத் தோற்றவாயசெய்து தன்பிழைப்பின்மைகூறினாள். இதுவன்றி
யும், இருவரிருமுதுகுரவரும் ஏவலாளர் மேவலகூறின இறந்துபடுவாரென்ப

தூஉம், தேசுடைக்குலத்திற்கு மாசவருமென்பது உம், தாளிதந்துட்டிற் சிறி
துபுகழேகுறைபடுமென் டதூஉம் உணர்த்திபவா றுயிற்று.

(கு - பு.) இருமுதுகுரவர் - தந்தைதாயா. பிழைப்பு - தவறு. அவ
லித்து - வருந்தி. கையாறு - துன்பம். கடியல் - ஒழியசெய்தல். போற்ற
வாய் - பாதுகாப்பாய். புடையோய் - உயர்ச்சியையுடையோய்! புரை - உ
யர்ச்சி. மேவல - நகாதன. [இரவிடைக்கழிதற்கு யானசெய்தகுற்றம் ஈதெ
ன்றறியாது நெஞ்சங் கையறுநின்று; அதனைப்பொறுக்கவேண்டும்: இது,
மாதவிகருத்தி. இனிப் பிதாவுக்கு, இரவிடைக்கழிதலு காரணமாக யான்
செய்தகுற்றம் பாராது கையறுநெஞ்சம் கடியலவேண்டு மென்க]

கூஉ - கூரு. என்றவ னொழுதிய விசைமொழி யுணர்ந்து

தன்றி திலனெனத் தளர்ச்சி நீங்கி]

யென்றி தென்றே

இ - ன். இவ்வாறு பலவகைத்தீங்கு தருமென்று அவனொழுதிய ஓலை
பபாகரத்திற் பொருளெல்லாமுணர்ந்து மனங்குழைக்கி அவள் தன்னாற்செ
ய்யப்பட்ட தீதினன்; இஃது என்னாற்செய்யப்பட்ட தீதே யெனத்தெளிந்து
தளர்ச்சிநீங்கி யென்க.

எனற்து - எனதீவினை. [இசைமொழி - வாசகம்.]

கூரு - கூஉ.

எய்திய துணர்ந்தாய்

கெற்பயங் தோற்கிம் மன்னுடை முடங்கல்

பொற்புடைத் தாகப் பொருளுரை பொருந்தியது

இ - ன். அவ்வோலையிற் பொருந்தியவாசகத்தை யுணர்ந்து இவ்வோ
லைதானே என்றதைக்கும் பொலிவுடைத்தாம்படி வாசகங்களும் பொருளு
ம் பொருந்திற்று;

அஃது எவ்வனம்பொருந்திற்றெனின், அடிவீழ்ந்தேனென்னுமளவும் மு
ற்கூறியவாதேகொள்க. 'வடியா.....போற்றி' குரவர்பணிவிடை

* கானல்வரி, உ.

களைத் தவிர்த்த தொருதவறு; அன்றியும் குலத்திற்பிறந்தாளோடு இரவி
டைக்கழிந்த தவறு ஒன்று; இவையிரண்டிற்கும் வாக்கடவதுனபங்கார
ணமாகத் திருவுளத்திற்றளர்ச்சி சிறிதுண்டாயினும் அதனைக் கடிந்தருளு
க; இங்ஙனம் என்பிழைப்பறியாது யான் பேரறிவாகச்சொல்லிய இவற்றை
ஏறுவிண்ணப்பமாகத் திருவுளம்பற்றுகொழிக; பேதைமைச்சொல்லென்
றே திருவுளம்பற்றல்வேண்டும்; போற்றியென்றானென்க. குரவர்க்குக் கா
ப்புக்களைக்குறித்துப் போற்றியென்றல்மரபு ஈண்டு இவ்வோலை குரவர்க்கு
ப்பொருந்தியவாறு உணர்க.

(அரு - உரை.) உணர்வோன், இசைமொழியுணர்ந்தெனக்கூட்டுக.

கூஅ - க0க. மாசில குரவர் மலரடி தொழுதென்
கோசிக மாணி காட்டெனக் கொடுத்து
நடுக்கங் களைந்தவர் நலலகம பொருநாதி ||
விரிக்கண் களைதற் கீண்டெனப் போக்கி

இ - ள். அங்ஙனம்பொருந்தியதென உட்கொண்ட கோவலன், கோ
சிகமாணி, எவகுரவர் மாசிலமலரடியைத் திசைநோக்கித்தொழுதெனென
ச்சொல்லி இவ்வோலைக்காட்டெனக் கொடுத்து, எப்பொருட்டாக அவ
ர் நடுங்குநடுக்கத்தைக் களைந்து அகத்தினிகழ்கின்ற இரீகம்பஹம நீகருதற
கு விரைந்துசெல்வாயாக வெனப போகவிட் டென்க

ஈண்டுதல் - விரைதல். காட்டெனக்கொடுத்துக் களைதற்குண்டென
ப்போக்கி யென்க. எனச்சொல்லியென்று ஒருரொலைய நயக்க.

க0உ - க0ங. மாசில் கற் றி மனைவியோ டிருந்த
வாசில் கொள்கை யறவிபா லணை து

இ - ள். குற்றமற்றகற் றியோடையதன்மைய டுடனிராத குற்றமற்ற
கோட்பாட்டையுடையகவுறுதியுடைய ளிருக்கின்ற பூதததைச் சீராடுதற்க.

ஒடு - ஒருவிசைபொம் ; உயர்வின்றியதன்வழிக்குண ஈன்றது.

க௦௩ - க௦௫.

ஆறுந்

ஆடிய கொள்கை யாதரி கோலம்

பாடும் பாணரிற் பாய்ருதர சோகது

இ - ள். அவ்விடத்துத் தூர்க்கையது வெறறிபொ நுதிப அசாரோய்
பொருதபோர்க்கோலத்தைப்பாடும் பாட்டாணையையுடைய அமபணவ
ரில் தானு மொருவனாகக் கலந் தென்க.

*“பாண ரொக்கல்” எனறார். ஆடு - பெயறி. பாண - பாட்டு.

க௦௪. செந்திரம் புரிந்த—இ - ள். தனபண்ணியம் அத்திறமாய்த்
தனக்கினமான செந்திரத்தோடு புரிந்த வென்க.

* திருச்சிற்றம்பலக்கோவைவயார், ௪௦௦: “காரணி கற்பகங் கற்றவர்
கற்றனை பாணரொக்கல், கோணி சிந்தா மணியணி திலலைச் சிவனடிக்குத்,
தாரணி கொன்றையன் தக்கோர்தஞ் சங்க நிதிவிதுசே, ருருணி யுறறவர்க்
கூன்மற் றியாவர்க்கு முதியமே.”

க௧.—புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.

க௧

என்றது :பண் *பண்ணியம் திறம் திறத்திறமென்னுமிவை சம்பூரண
ம், சாடவம், ஓளடவம், சதுர்த்தமென வடமொழிப்பெயரானும் வழங்கும்;
அவற்றுட் செந்திர மென்றவாறு.

க௦௬. செங்கோட்டி யாழில்—இ - ள். நாற்பெரும்பண்ணிற்கும் மு
தலாகிய நால்வகையாழினுள்ளும் செங்கோட்டியாமென்னும் யாழினதிறப்
பினு ளென்க.

(ரு - பு.) நால்வகையாழ் - பேரியாழ், மகரயாழ், சகோடயாழ், செ
ங்கோட்டியாழ். பண்நான்கு - பாலை, குறிஞ்சி, மருதம், செவ்வழி.

க0௭. தந்திரி காத்தொடு திவவு றத்தியார்த்து

இ - ள். அச்செங்கோட்டியாழிநது இருவகையுறுப்பினுள் தந்திரி கரம் திவ வென்னும் இரண்டையும் உறுதிபெறக் கட்டி,

அவற்றுள் தந்திரிகரமென்பது நரம்புதுவக்குதற்குத் தகைப்பொழிய இருசாணுல்விரல் கீளமாகக் குறுக்கிடத்துசேர்த்தும் ஐம்பத்தோருறுப்பு; என்னை? “தந்திரி கரமே தகைப்பற விலகி, வந்த விருசா ணுல்விர லாகும்” .....என்றாராகலின். திவவெனபது நரம்புகளை வலிபெறக்கட்டும் வார் க்கட்டு.

க0௮. ஒற்றுறுப் புடைமையிற் பற்றுவுழிச் சேர்த்தி

இ - ள். அவ்விபாழ் ஒற்றென்னுமுறுப்பையுடைத்தாகலானே அவ்வு றப்போடே பற்றைப்பிறப்பிக்கும் நெறிப்படச் சேர்த்தி யென்க.

“செங்கோட்டி யாமே செவ்விதிற் நெரியி, னறுவகை யுறுப்பிற் றுரு மென்ப.” “அவைநாம், கோடே திவவே பொற்றே..... தந்திரி கரமே நரம்போ டாதே” என்றார்.

(அ0௩- உரை.) ஒற்றுறுப்பு- நரம்பினும்பத்திரினுந்தாக்குவதோர்கருவி.

க0௯. குரன்முதற் கைக்கிளை யிறுவாய்க் கட்டி.

இ - ள். உழை குரலாகவும் கைக்கிளை தாரமாகவும் நரம்புகளைநிறு த்தி யென்க.

என்றது அரும்பாலைபென்னும்இசையைப்பிறப்பித் தென்றவாறு. இது குலமுதற்பாலைத்திரிவெனக்கொள்க.

௧௧0 - ௧௧௨. வான்முறை வந்த மூவகைத் தானத்துப்

பாய்கலைப் பாவை பாடற் பாணி

யாசான் நிறத்தி னமைவாக் கேட்டு

இ - ள். உழைமுன்னர்க்குறிய நூல்களின் வரலாற்றுமுறைமை யான்வந்த மூவகைத்தானத்தாலும் சிறிபாய்ந்துசெல்லும் கலையையுடைய பாவைபோல்வானது பாடற்பண்ணை ஆசானென்னும் பண்ணியலாகிய நால்

ககஇ - ககஅ. காழகிற சாந்தங் கமழ்பூங் குங்கும
நாவிக் குழம்பு நலங்கொ டேய்வை
மான்மதச சாந்த மணங்கமழ் தெய்வத்
தேமென கொழுஞ்சே ராடி

இ - ள். அகிறசாந்தம கமழும் குங்குமப்பூங்குழம்பம் நாவிக் குழம்பு
புங் குளிர்ச்சிகலத்தைக்கொண்ட சந்தனச்சாந்தம கத்தூரிச் சாந்து மாகிய
இத்தெய்வமணங்கமழுகின்ற வளவிய சேறறை யனைது,

(கு - பு.) கமழும் - பரிமளிக்கும். நாவி - கத்தூரி; ஓமலிகையுமாம்.
[(தேமென்கொழுஞ்சேராடி -) வாசம்பொருந்திய மெல்லிய அழகிய குழம்பு
பு கலந்து; ஆடி - கலந்து] தேம - நறுநாறதம்.

ககஅ - கஉக. ஆவகுத்
தாதுசேர் கழுநீர் சண்பகக் கோதையொடு
மாதவி மல்லிகை மனைவளர் முல்லைப்
போதுவிரி தொடையற் பூவணை பொருந்தி

இ - ள். தேன்சேர்ந்த கழுநீர்மலர் சண்பகமலரொன்னுயிவற்றாலாகிய
மாலையோடு குருக்கத்தியும் மலலிகையும் மனையின்கண்வளர்ந்த முல்லையு
மென்னும் இவ்வவிழ்ந்த பூக்களால நிறைத்த பொலிவினையுடைய அணையிலே
பொருந்தி,

கஉஉ - கஉக. அட்டிற் புகையு மகலங் காடி
முட்டாக் கூவியர் மோதகப் புகையு
மைந்தரு மகளிரு மாடத் தெடுத்த
வந்தீம் புகையு மாகுதிப் புகையும்
பவ்வேறு பூம்புகை யனைது

இ - ள். அடுக்கைகளில் தாளிப்புமுதலியபுகையும் அகன்ற அங்குடியிடத்து அப்பவாணிகர் முட்டாமற் சடுகின்ற அப்பவகையிற் புகையும் மைந்தரும் மகளிரும் மயிர்க்கும் துகிற்கும் மாலைமுதலியவற்றிற்குமெடுத்த அழகிய இனிய அகிற்புகையும் யாகசாதிதோறும் ஆகுதிபண்ணுதலாலெழுந்தபுகையும் ஆகிய இப்பலவாகிய வேறுபட்ட பொலிவினையுடைய புகையை யளவி,

(கு - பு.) அடுக்கை - மடைப்பள்ளி. அங்காடி - கடைவீதி.

கக௬-கக௭.

வெல்போர்

விளவகுபூண் மார்பிற் பாண்டியன் கோயிலி

எனந்துணர் வறிபா வாருயிர் பிணிக்குங்

கலவைக் கூட்டங் காண்வரத் தோன்றி

இ - ள். இரத்திரஹபூட்டப்பட்ட விளங்காரின்ற ஆரத்தையுடைய மார்பாலே வெல்லுமபோரைவல்ல பாண்டியனது அரண்மனையில் யாவ்ரானும் அளவிட்டறியப்படாவாய இக்கலவைத்தொகுதி தன்மெய்யெல்லாம் கமழும்படி தோன்றி யெனக.

அவை எத்தனமையவாகிய கலவை யெனின, தம்மைப் புலன்கள் ஒருகால் நுகருமாயிற் பிள்ளை வீட்டுலகங்கருதித் திறவிறசெல்லவொட்டாதி மனத்தைப் பிணித்துக்கொள்ளும் கோயிலிற்கலவை யென்க. அவை முன்னர்க்குறினவும் பிறவும்.

கக௮-கக௯. புலவர் செந்நாப் பொருகதிய நிவப்பிற்

பொதியிற் றெனதல போலா தீங்கு

மதுகரத் தென்றல் வந்தது காணீர்

இ - ள். சங்கப்புலவரது செந்நாவாலே புகழப்பட்ட இச்சிறப்புக்க

கையுடைத்தாகலிற் பொதியிறமென்றல தன்னை ஓய்வாமைக்குக்காரண
மாகி இந்த மதரைத்தென்றல வந்தது; இதனைக் காணீ ரென்க.

ஆடிப் பொருந்தி அனைஇத் தோனறித் தென்றல் வந்ததென்றாரென்க.
கடகூ - கடகூ. நனிசேய்த் தன்றவன் நிருமலி முதூர்

தன்நீர் கழியினுந் தகைகருந ரிலலென

இ - ள். காவதவகூறுமினென்றறகுக் காணீர்; அதனால், மிக்க தூரி
- தன்று அப்பாண்டியனது செல்வமிக்கமுதூர்; அதுவன்றியும் ஆண்டுச்செல்
வார் இந்நீர்மையன்றி வேறுபட்டநீர்மையாரொருவர்செல்லினும் நில்லென
பாரிலலை பென்று சொல்ல வென்க.

(கு - பு.) தூரிது - தூரத்திலுள்ளது.

கடகூ - கடகூ. முன்னாண் முறைமையி னிருந்தவ முதல்வியொடு
பின்னைபு மல்லிடைப் பெயர்ந்தனர்

இ - ள். அற்றைஞான்று ஆண்டுத்தங்கிப் பிற்றைஞான்று செல்லக்க
ருதியவர் முன்னாண்முறை முறைமைபோலே இரவிடையிலே கவுந்தியடி
களுடனே பெயர்ந்தன ரென்க.

உ - ள். சிலப்பதிகாரம்.

(கு - பு.) அற்றைஞான்று - அந்நாளில். ஆண்டு - அங்கு. பிற்றை
ஞான்று - மறுநாள். [முன்னாண்முறைமையின் - நிலவிலே வைகறைக்கா
லத்தே புறப்பட்டு.] பெயர்ந்தனர் - புறப்பட்டனர்.

கடகூ - கடகூ.

பெயர்ந்தாங்

கருந்திறற் கடவு ளகன்பெருங் கோயிலும்
பெரும்பெயர் மன்னவன் பேரிசைக் கோயிலும்
புல்கெழு சிறப்பிற் பல்லியஞ் சிறந்த
காலை முரசுக் கணைஞா லோதையும்

இ - ள். அரிதாகிய அழித்தற்றொழிவைல்ல கடவுளது அக்ன்ற பெரி யகோயிலிடத்தம் மிக்க புகழையுடைய மன்னவன்கோயிலிடத்தம் வேறு பட்ட பகுதிபொருந்திய சிறப்பையுடைய காலமூரசமாகிய பேரிசைப்பல் லியம் பெயர்ந்து கூடியொலிக்கு மொலியும்,

பெயர்தல் - தாளமறுதல். கணதல் - செறிதல்.

(கு - பு.) அருந்திறம்கடவுள் - பரமசிவன். [அருந்திறம்கடவுள் - ஆல வாயான்முதலிய தெய்வங்கள். காலமூரசம் - பன்னியெழுச்சிமூரசு.] பேரி சைப்பல்லியம் - பெரிய ஓசையையுடைய பல வாத்தியங்கள்; இயம் - வா ச்சியம்.

கசுக. நான்மறை யந்தணர் டிவின்ற வோதையும்

இ - ள். அந்தணர் நான்மறைநவில்விக்குமவைக்களத்தோறும் மறை க்குவிதித்த மரபிையுடைய சுருதி குன்றாமல் உச்சரிக்கு மோதையும்,

கசஉ. மாதவ ரோதி மலிந்த வோதையும்

இ - ள். மாதவர்கள் சிறுகாலையில் மந்திரமோதுதலால் மிக்க ஓதை யும்,

(அரு - உரை.) இருடிகளுடைய சிறுகாலை அனுட்டாளஓசை.

கசக. கசச. மீளா வென்றி வேந்தன் சிறப்பொடு

வாளோ ரெடுத்த காளணி முழுவமும்

இ - ள். மடங்காத வென்றியையுடைய வேந்தனாற் பெற்ற சிறப் போடே வாள்வீரர் தத்தம்வீரத்திற்கெடுத்த வரிசையையுடைய முரசமுத லியவற்றின் காளணிபோல;

குடைநாட்கோள் முதலியவுமாம்.

(கு - பு.) குடைநாட்கோள் - “செற்றடையார்மதில்கருதிக், கொற்ற வேந்தன் குடைநாட்கொண்டன்று” என்பது புறப்பொருள்வெண்பாமாலை.

கசரு. போரிற் கொண்ட பொருகரி முழக்கமும்

இ - ள். மறப்பகைமன்னரைப் போரின்வென்று கொண்டுவந்த போ

ர்க்களிற்றின் முழக்கமும்,

கசக. வாரிக் கொண்ட வயக்கரி முழக்கமும்

இ-ள். காட்டிற் பிடித்திக்கொண்டுவந்த வலியபாணியின் முழக்கமும்,

கசஎ. பணிகிலைப் புரவி யாறு மோதையும்

இ - ள். பந்திதோறுமின்ற குதிரைகள் போர்நிலைந்து ஆவாரிக்கு
மோசையும்,

கஈ—புற்றஞ்சேரியிறுத்தகாதை.

உக

கசஅ. கிணைநிலைப் பொருநர் வைகறைப் பாணியும்

இ - ள். கிணைப்பறையையுடைய மள்ளர் மருதநிலைத்தோறும் வைக
றைக்காலத்தே கொட்டு மோசையும்,

கிணை - மருதப்பறை; கூ.த்தர்பறையுமாம்.

(அரு - உரை). பொருநர் - வைகறைபாடுவார்.

கசக - கரு0. கார்க்கட லொலியிற் கலிகெழு கூட
லார்ப்பொலி யெதிர்கொள வாரஞர் கீங்கி

இ - ள். இவையும் பிறவுமாகிய அக்கூடலிடத்து ஆர்க்குமொலியெல்
லாம் கார்க்கடலொலிபோல ஒலித்து எதிர்கொள்ளாதலாலே முன்புழந்த
வருத்தமெல்லாம் கீங்கி,

கருக - கருசு. குரவமும் வருளமும் கோங்கமும் வேங்கையு
மாவமு நாகமுந் திலகமு மருதமுஞ்
சேடலுஞ் செருந்தியுஞ் செண்பக வேங்கலும்
பாடலந் தன்னொடு பன்மலர் விரிந்து

இ - ள். கரையினபுறவாபெங்கும், குரவும் மகிழும் கோங்கும் வேங்
கையும் வெண்கடமபும் கரபுன்னையும் மஞ்சாடிமரமும் மருதம் உச்சிச்செ
லுந்திலும் செருந்தியும் செண்பகமாரும் ஆகியவிலை பாதிநியுடனேபலவகை

மலருமவிரிந்த சூழ்நதவை மீதுறித்த பூத்தகிலாகவும்,
 கருநு - ௩௬௦. குருநுந் தளவமுங் கொழுங்கொடி முசுண்டையும்
 விரிபல ரதிராலும வெண்கு தாளமுங்
 குடசமும வெநிரமுங் கொழுங்கொடிப் பகன்றையும்
 டிடவமு மயிலையும் பிணங்கரின் மணந்த
 கொடுங்கரை மேகலைக் கோவை யாங்கணு
 மிடைந்தசூழ் போகிய * *

இ - ன் அகவாயெங்கும், குருக்கத்தியும் செம்முல்லையும் முசுட்டை
 யும மோசுமல்லிகையும் வெள்ளைநறுந்தாளியும் வெட்பாஜையும் மூங்கிலும்
 இவற்றிற்படர்ந்த பெருங்கையாலும் குட்டிப்பிடவமும இருவாட்சியுமா
 கிய பலமலரும் விரிந்த பூங்கொடிகளிரைபடநெருங்கிப் படர்ந்தமன்னி
 னவை தனையிடைநதுகூழ்ந்த கோவையாகியமேகலையாகவுமுடைய கொ
 டுங்கரையையும்,

மேகலைக்கோவை - வேற்றுமைத்தொகை. கொழுங்கொடி. விரிமல
 ரென்னுமடைகரை ஏற்புழியெங்கு மொடிக. அம் - சாரியை.

(அரு - உரை.) குருகுமுதலியனகோட்டுப்பூ. அதிரல்-காட்டுமல்லிகை.
 மயிலை - கொடிமல்லிகை.

கசுக - கசுக.	*	*	*	*
	*	*	*	*
	*	*	*	*

கசுக: கரையின் றுதிர்ந்த கவிரிதழ்ச் செவ்வாய்

இ - ன். கரைக்கணின் றுஉருத்த முருக்கிதழாகிய செவ்வாயினையும்,

(அரு - உரை.) கவிர் - முருக்கு; மதிலுக்குப்புறமாதலால்.

உஉ சிலப்பதிகாரம்.

கசுக. அருவி முல்லை பனிகை யாட்டி

இ - ன். அருவிசீரோடு இடையறுதலுந்த முல்லைபாசிய நகையினைப்
முடையாள்.

ககக. விலங்குமிரிந் தொழுகிய கருங்கய னெடுங்கண்

இ - ன். குறுக்கேமறிந்தும் நெடுகவோடியுந் திரிகின்ற கயலாகிய
நெடியகண்ணினையும்,

கக௪. விராமலர் கீங்கா வவிரதம் கூந்தல்

இ - ன். இருபக்கமும் அலைகளரித்த மணமலர்கீங்காத விளங்குகின்
ற கருமணலாகிய கூந்தலினையும்,

ககஅ - க௭௦. உலகுபுரந் தூட்டு முயர்பே ரொழுக்கத்துப்

புலவர் நாவிற் பொருந்திய பூக்கொடி

வையை யென்ற பொய்யாக் குலக்கொடி

இ - ன். உலகைப் பாதுகாத்ததற்குப் பலபொருள்களையும்விளைத்து
றுகர்வித்தலாள் மிக்க பெரிய ஒழுக்கத்தினையுமுடையாள் ; புலவர்நாவிற்
புகழ்பொருந்தியவள் ; சேர்தோர்க்கு வரைவின்றி இன்பமளித்தலின்
திருமகளையொப்பாள் ; வையையென்று பெயர்கூறப்படுவாள் ; பருவமபொ
ய்யாமையானும் வேற்றவேந்து அணுகாமையானும் தென்னர்குலக்கொடி
யாயுள்ளவள் ;

க௭௧ - க௭௩. எதயற் குறுவது தானறிந் தனள்போத்

புண்ணிய கறுமல ராடை போர்த்துக்

கண்ணிறை நெடுநீர் கரந்தன ளடக்கி

இ - ன். கண்ணிக்கு மேல்வரும தூண்பங்களைத் தான் முன்னறிந்
தாள்போலத் தன்னைக்கொண்டு அருச்சித்தார்க்குப் புண்ணியங்களைக்கொ
டுக்கும் நறியபூவாடையால் தனது மெய்ம்முழுதும்போர்த்துத் தனகண்
மல்கிவிறைநகரைப் புறத்திடிந் அதுகண்டு வருந்துவா ரென்று உள்ளடக்கி,

நெடுநீர் - மிக்கநீர். அடக்கவெனத்திரிக்க

(அரு - உரை.) வையைபென்னுமகன்மலராகிய ஆடையை முட்டாக்
கிட்டு. கண்ணிறைநெடுநீர் - கண்ணிடத்திறிறைந்தநெடுநீர் ; இடம்நிறைந்
த மிக்கநீரையடக்கி ; கண்ணீரென்றுந்தெரிவது.

களச - களடு. புனல்யா தன்றிது பூம்புனல் யாதென
வனகடை மாதரு மையனுத் தொழுது

இ - ள். அங்ஙனம்போர்த்த பூவாற் புனல் மறைதலின் இது புனல்
யாதென்று பூவாதென்று புகழ்ந்த மாதரும் கொழுநனுத்தொழுது,

களச - கஅ0. பரிமுக வம்பிபுங் கரிமுக வம்பிபு
மரிமுக வம்பிபு மருத்துறையியக்கும்
பெருத்துறை மருங்கிற் பெயரா தாய்கண்
மாதலுத் தாட்டியொடு மரப்புனை போகித்
தேமலர் நறும்பொழிற் தென்கரை பெய்தி

கரு.—புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.

உரு

இ - ள். ஓடக்கோலுக்கு நிலைத்தலரியதுறையிற் சென்றோரைச் சென்
த்தும் குதிரைமுகவோடமும் யானைமுகவோடமும் சிங்கமுகவோடமுமெ
ன்னும் இவற்றினேறிப் பலர்போகும் துறையிற்போகாது அதற்கயலதாசிய
துறையிலே கவுந்தியடிகளுடனே மரப்புணையிலேபோகி மதநாறமலரை
புடைய சோலைபொருந்திய தென்கரையிற் பலர்செல்லாததோரிடத்தே
சென்றெய்தி பென்க.

முன்னர், *வம்பப் பரத்தை வறுமொழி யாளனோடு' சாபமுறுதலின்,
சுண்டு, மருங்கினென்றார்.

(அரு - உரை.) மரப்புனை - கட்டுப்புணையில்; ஓடத்திற்பலருமேறுவா
ராதலால் தாங்கள்மூவரும் தனியே மரப்புணையிலே போனார்களெனக்
கொள்க.

கஅக - கஅங். வானவ ருறையு மதுரை வலங்கொளத்
தானனி பெரிதுந் தகவுடைத் தென்றும்
கருமினை யுடுத்த வகழிஞ்ஞ் போகி

இ - ள். தேவர்களுமையும் மதுரையை வலங்கொண்டுசென்றால் மிகவும்பெரியதாகிய புண்ணியத்தை யுடைத்தென் றெண்ணி அழித்தற்கரிய மிகை சூழ்ந்த கிடங்கின்புறத்தைச சூழ்போர் தென்க.

மிகை - காவற்காடு ; கட்டுவேலியுமாம்.

கஅச-கஅஅ. கருநெடுங் குவளைபு மாம்பலுங் கமலமும்
தையலுங் கணவனுந் தனித்துறு தியர்
மைய மின்றி யறிந்தன போலப்
பண்ணிர் வண்டு பரிந்தனைந் தேங்கிச்
கண்ணிர் கொண்டு காஹுற நடுகை

இ - ள். குவளையும் ஆம்பலும் கமலமும், தையலும் கணவனும் மேல் தனித்துறுந்துயரத்தைத் தாம் தெளிய அறிந்தனபோல வண்டிகள் இரங்கும் பண்ணிர்மையைக்கொண்டு பரிந்தேங்கியழுது கண்ணிரைக்கொண்டு காஹுறநடுங்காநிற்க வென்க.

கண்ணிர் - களளாகிய நீரொளவுமாம். காஹுற - கால்லேபுறவெனவும், காற்று உறுதலாலெனவுமாம். அறிந்தனபோல நடுங்க வென்க. ஏங்கியென்னும் செய்தெனெசசம் ஈடுங்கவென்னும் பிறவினை கொண்டுமுடித்தது.

கஅக - கக0. போருழர் தெடுத்த வாராயி னெடுங்கொடி
வாரலென் பனபோன் மறித்துக்கை காட்ட

இ - ள். மாற்றார்வருந்தப் போர்தேய்த்தெடுத்த புறமதிற்றலையின் கொடிகள் இவரை இந்நகரில் வாராதொழியினென்பனபோல் தம்மையின் மறித்துக்காட்ட வென்க.

அன்றி வாரலென்பார்கையின் தன்மைபோ லெனவுமாம்.

(அரு - உரை.) ஆரெயில்கெடுங்கொடிமேற் காற்றடிக்க அசைகின்றவை வாராதேயென்பனபோல மறித்துக்கைகாட்ட - கோவலனை இங்குவாராதேபோவென்று கைகாட்டினுட்போன்றன.

* காடுகாண்காதை, உகக.

நகை-ககை. புள்ளணி கழனிபும பொழிலும் பொருந்தி
 வெள்ளகீர்ப பண்ணையும் விரிதீ ரேரியுங்
 காய்க்குலைத் தெவகும் வாழையுங் கமுகும்
 வேய்த்திரட் பநதரும விளங்கிய விருககை
 யறம்புரி மாந்த ரன்றிச சேரப
 புறஞ்சிறை மூதூர்பு புக்கனா புரிந்தென.

இ - ள். பறவைகளாலழகுசெய்யப்பட்ட ஏரியும் பண்ணையும் கழனி
 யும் சோலையும் தெவகும் கமுகும் வாழையும் வேழத்திரளாலிடப்பட்ட த
 ண்ணீர்ப்பந்தர்களும் பொருந்திவிளங்கிய மூதூர்புறமதிலிடத்ததாகி அற
 த்தைப்புரியும் தபோதனான்றிப் பிறாசோபபடாத டறஞ்சேரியிலே தாம
 கருதிவந்தகோட்பாட்டிலே மனம்புரிந்து புககா ரென்க

இத கீழ்க்கிணையுறகு அயலதோ முனிவரிருபபிடம் புரிநகைபுக்
 காரெனப் பொதுமையாறகறினமையின், முன்னர் பாடுகாணகாலைக்கண
 ணை, **“அறிவனை யேந்த . ஒன்மீய வுள்ள முடையேன்”* எனபதமுற
 கவுந்தியடிகளும் அறிவனைப் புரிந்து புக்கா ரெனக பண்ணை - தோட்டங்
 களும், ஓடைகளும்.

இது நிலைமணடிலவாகிரியபபா

(கு - பு) வேழம் - மூங்கிலு. தபோதனா - சுவததைச்செலவமாக
 வுடையவர், முனிவா அறிவன் - அருகக்கடவு ரு புரிநகை - விருப்பத்தோ
 ருகருதி. எல்லாவடிகளும் பாரசைநாறகோடிகாராஈருததல, நிலைமணடில
 வாகிரியபபாவினிலககணம்.

புறஞ்சேரியிறுத்தகாலை முதறி மற

---

* காடுகாண்காலை, இள-நக.